

125.

ШАЛЬВИЙ
КАЛЕНДАРЪ

ЗА ГОДИНУ 1854.

написао и издао

СВЕТОЗАРЪ СТОЯДИНОВИЧЪ.

Адвокатъ

У НОВОМЪ САДУ,

Народ. книгопечатня Др. Дан. Медаковића.

1853.

~~Р. 10 400~~

Р. 10 400 1854. 1

**ШАЛЬИВЫЙ
КАЛЕНДАРЪ**

ЗА ГОДИНУ 1854.

написао и издао

СВЕТОЗАРЪ СТОЯДИНОВИТЬ

а д в о к а т ъ.

В. В.
У НОВОМЪ САДУ.

Народня кнѣгопечатня Др. Дан. Медаковића 1853.

Кв. бр. 68.461

СВЕТЛАЯ СТОЛИЦА

ПОЧТА

У. НОВОГО СЛАВЯ

Национально-революционная печать

КАЛЕНДАРСКО ПРОРОЧАН- СТВО

О ГОДИНЫ 1854.

П а с х а л ѝ я.

Ове е године:

„Кругъ сунца:“ округао.

„Кругъ месеца:“ како кадъ: ко рогъ, ко
постна митровачка кифла, а кадкадъ ће му чи-
тава четвртъ у главы као некимъ србскимъ сти-
хотворцыма фалити.

„Пасхално слово:“ У Србији: дебело еръ (Ъ),
а по другимъ краєвыма на изборъ изъ целе Аз-
буке.

„Месоеђе:“ Ономъ ко мяса има, траяће це-
ле године, а ко не узима, неће њ њ никадъ ни и-
мати.

„Златно число:“ Сто иляда дуката.

„Недельно слово:“ Пи и еди и люби и ве-
сели се и — и — и — читай шальвивый ка-
лендаръ.

П л а н е т а.

Ове ће године владати планета „Н о в а ц њ“ своіомъ великомъ милости: „Богъ трговачкій, срце свію данашњи младоженя, наука, воспитанъ, лепота и вредноћа свію удадбеница, животъ свію Цынцара, душа и напредакъ сваке землѣ, снага, духъ и юнаштво свакогъ народа, коло, кое цео светъ окреће и т. д.“

Ова планета виђаће се најчешће у Руси и Енглежкой, а најређе у Грчкој и Турској; у о-вой последњој земљи виђаће се само до никле ова планета, па се онда надъ њомъ никадъ выше у Европы неће дати видети. Ова планета виђаће се и у Земуну, алъ не на небу; у сремскимъ Карловцыма и у фонду гимназіалномъ новосадскомъ не ће се никадъ дати чисто видети ова планета.

Помрчине.

Ове године быће само една главна и то врло густа помрчина, а та ће бити у правителственој касы турскогъ царства; почеће съ првимъ Януаромъ, па ће онда све већа и већа бивати, и тако ће читаве године трајати.

Маньи и чешкій помрчина биваће у цепу многій мужева, и ове ће се помрчине најчешће догађати у фашаньке, кадъ су баловы, и у лето

кадъ се шеће по променадама и у илице иде. Тако исто биваће мањи али чешћій помрчина у цену многій сръбскій писателя, кодъ неки ће и целе године цѣпна помрчина трајати.

Врло честы помрчина биваће ове године у главы гдикой сръбскій писателя, особито „стихотвораца и новелиста.“

Да ће и ове године као и лане у многа трговачка чекмецета густа помрчина ући, нѣ вредно ни споминјати, ербо ће тога бити доста.

Она густа помрчина, која јошћъ одъ 1851. године у главы Старчевићевой трае, и ове ће године еднако трајати, само се незна докле ће.

Малы и краткій помрчиница: одъ шаке по очима, одъ олбе по главы, а кашто одъ бокала, лонаца и ћуле, биве у Карловцыма, Сентомашу и Новоме Саду довољно, и нѣ ѿ вредно ни споминјати.

Ове године биве само една „помрчина месеца,“ и та ће бити у турскомъ царству.

Знацы времена.

— Кадъ видишћъ много людій са амрелима, а јошћъ кише нема, знакъ е, да е тай данъ не ће ни бити.

— Кадъ видишћъ калфе, гди се на каруцама возаю, и у каваны илѣ крчмы картаюсе, би-

ліаре и у чаше куцаю, знакъ е, да ће имъ прин-
цыпали скоримъ банкротирати.

— Кадъ видишъ у кое девојке много кур-
махера, знакъ е, да не ће скоро мужа стећи.

— Кадъ видишъ варошку господу у самымъ
белымъ панталонама, надай се за цело киши и
плюску.

— Кадъ видишъ кога болестника, гди не
радо зове доктора, знакъ е, да е радъ іошъ да
живи.

— Кадъ у којој нашої вароши видишъ
фенѣре, ал' ій до осамъ саты у вече не пале,
знакъ е, да ће одъ поноћи бити месечине.

— Кадъ видишъ кога, гди се шешира, и о
напредку народнѣмъ, поштеню, правды и истины
много говори, знакъ е, да одъ свію овы добро-
дѣтели у срдцу нема ни єдне, и да ће првый
одустати, кадъ дође до рада.

— Кадъ купишъ жены шеширъ и свилену
альину, имаћешъ лепо време, кадъ се нећешъ да
упишешъ за балове и театере, зло и гадно вре-
ме, надай се онда за цело киши, севаню и гр-
млявины. Кадъ обећашъ жены, да ћешъ е на
пролеће у илице водити, надай се красномъ
лету.

Януаръ.

- П. 1. Данасъ се не радо примаю честитаня одъ оны людій, кои долазе съ контомъ да честитаю.
- С. 2. Данасъ е у Београду велика скупштина поради зиданя новаго театра. Сви еднимъ гласомъ заключую, да се што пре свршуе театеръ. Прилога изъ добре волѣ на зиданѣ театра пало е „четыри гроша и петъ пара.“
- Н. 3. Придика у црквы Софіи у Цариграду о тексту: „съ коіомъ сте меромъ мерили, съ томъ ће се истомъ и вама одмерити.“
- П. 4. По Земуну се шапѣ, да ће цынцары и Грцы Земунскіи у Карловцыма велике школе са своимъ новцыма зидати.
- В. 5. У подунавске кнежевине смеду безъ допуштенья и плаћаня армиціе улазити: песакъ, ветаръ, сунце, све звезде, и сва руска войска.
- С. 6. Многи Новосађаны чекаю, да се око поноћи небо разтвори, да доста новаца ишту, ербо имъ е займъ већъ за вратъ усео.
- Ч. 7. Крчмары сипаю у свако буре богоявленску воду котловыма.
- П. 8. Грчко кралѣвство нуди Европу, да му, ако се зарати съ Турцыма, у займъ новаца изъ добре волѣ да. Ротшилдъ, два сръбска списателя, два сръбска свештеника изъ Срема, два сръбска учителя изъ Бара-

нѣ, и два професора велике гимназіе Карловачке даю изъ добре волѣ свакій по десетъ миліона фор. ср.

С. 9. А Грцы и Цинцары земунски даю опетъ 36 крайцара шайна, и у своме писму овако починю: „неваляо є свакъ онай христіанинъ, кои за име Христово и свою последню крайцару не издає.“

Н. 10. Заключеніє свію конзисторіума србскій, да одъ садъ у свое пресуде не меѣу речи: „за благо судихомъ.“

П. 11. Телеграфскій гласъ изъ Београда: србійанско правителство одкупило є одъ београдскій Турака кулу „Небойшу“ за свою потребу.

В. 12. Данасъ є у Новоме Саду скупштина свію по данашнѣмъ кусу цивилизираты трговаца изъ Срема, Бачке и Баната.

С. 13. Заключеніє прво: свакій цивилизиратый трговацъ треба баръ сваке године єданъ путь да банкротира.

Ч. 14. Заключеніє друго: Треба да пуши цыгаре, што комадъ кошта 10 кр. ср.

П. 15. Заключеніє треће: свакій цивилизиратый трговацъ треба свакій данъ уредно да иде у кавану, и да се ту цело после подне карта, биліари, пуши и каве піє, па онда свако вече у каваны вечера, и ту поредъ чаше вина до нико доба ноѣи о политицы, о управляню ове ил' оне власти, и о вла-

даню ове ил' оне персоне и т. д. разговара и дишпута.

С. 16. Заклученіе четврто: жене и деца свакогъ цивилизиратогъ трговца ни еданъ балъ, ни еданъ театаръ, никакво явно веселъ да не пропусте; жена треба свакій данъ да се на каруцама сѣйно обучена извоза, и свако лето у илице иде.

Н. 17. Реформирати чивуты у Земуну и Београду укидаю обрезаіе. Само то іошъ кодъ дуката задржаваю.

П. 18. У Шатринцыма се уређуе друштво едно на акціе, да већъ едаредъ тимъ путемъ, кадъ друкчіе не може икако да буде, станъ србскогъ свештенства побольша.

В. 19. Данасъ прима у Пешты Новосадска депутација рачуне матичине чисте као суза, и преко њи квитира.

С. 20. Иригъ и Рума улазе у брой правы цивилизираты варошій, за то, што њини трговцы већъ увелике банкротираю.

Ч. 21. Депутацие трговачке долазе изъ многій околны варошій, и честитаю Румляныма и Ирижаныма тай њіовъ скокъ у данашньої цывилизациі. „Претиславъ“ ій прима и дочекуе у име банкротираты румскій и ирижкій трговаца.

П. 22. Госпе бечкеречке уређую друштво, да се већъ едаредъ томъ великомъ луксузу, кои многе фамиліе до штапа доведе, на

- путь стане. Особыто ће се на девојке пазити, да се не уче луксузу.
- С. 23. Примеру овомъ врлы Бечкеречкиня слѣдую: „Панчевкинъ, Земункинъ, Иришкинъ и Вршачкинъ. Само „Новосадкинъ, Сомборкинъ, Карловкинъ и Румянке“ неће о томе ни да чују.
- Н. 24. По целой готово Европы и Азіи учи се само по рускимъ нотама играти.
- П. 25. Данасъ ће неколико Карловчана око нико доба ноћи съ разбіенымъ главама и изгребенимъ образыма кући доћи.
- В. 26. Неколико бачкій свештеника траже да у квантуму „скромности свештеничке“ купе; ал' само да ніе скупо, ербо су у буны яко пострадали.
- С. 27. У Цариграду су се сви забунили и са страотомъ изгледаю и очекую прву помрчину месеца.
- Ч. 28. Неколико советника у Србиі ишту одъ правительства, да имъ се плата годишня повиси, ербо є у данашњимъ чуднимъ обстоятелствама добаръ советъ у Србиі врло скупъ.
- П. 29. Шабчаны су у погодбы съ Новосађаныма за вѣковъ шутъ, да съ нѣме баре око Шабца насипаю. Погодба се брзо свршує, еръ Новосађаны свой шутъ башъ ни зашто не требаю.

С. 30. Кошуть поздравля изъ Америке по ед-
номъ Армеррайзендеру Маѣарску.

Н. 31. Велико неспоразумленѣ измеѣу Шашин-
чана и Румляна поради шверцованы и кра-
дены стварій. Малоремеѣани и Малора-
динчани интервенираю.

Фебруаръ.

- П. 1. Данасъ ће бити у Новоме Саду балъ у корысть пострадавшій банкротираты трговаца; ови сами најсаяніе обучени часте на балу, и банке вряю.
- В. 2. Одъ скуплѣны на овоме балу новаца даће се едномъ Новосадскомъ трговцу највећа милостиня, зато, што е кукавацъ до садъ већъ трипутъ банкротирао.
- С. 3. Београдске новине являю, да е у Београду „ренъ“ здраво поскупіо, ербо се садъ тамо здраво троши. Земунцы машу главомъ.
- Ч. 4. Телеграфскій гласъ изъ Париза : овде е садъ свакомъ дуго време, па свакій тражи киріе.
- П. 5. Господинъ Давидъ М. Р издае у Земуну она слова, коя не бы требао дае у Карловцыма 1848 год. говоріо.
- С. 6. Страшанъ мразъ. Многимъ се новинарыма смрзао мозакъ, па немаю данасъ у своимъ новинама „у-водены чланова.“
- Н. 7. Неколико Новосађана уређую „друштво бадаваціо-безпосличко,“ да не иду башъ сасвимъ безъ реда и закона. Свое седнице држаће то друштво у каваны кодъ „зеленогъ венца“
- П. 8. Београдскій театаръ сасвимъ е готовъ.

В. 9. Данасъ е у Гргетегу скупштина свію
настоятеля манастирскій изъ целогъ ау-
стрискогъ царства, гди Србы живе.

С. 10. Заключение прво: да бы сръбско књи-
жество као што треба већъ едaredъ у
напредакъ пошло, еднимъ гласомъ заклю-
чую сви настоятели, да се изъ доодака
манастирскій еданъ фондъ заведе, изъ
когъ ће се добре сръбске књиге штампати,
за мале новце продавати, а гди узтреба
и покланяти. Богъ да прости!

Ч. 11. Заключение друго: да се изъ доодака ма-
настирскій сваке године по неколико сръб-
скій младића, кои добру главу имаю, и
добро се владаю, а сыромаси су, у шко-
ле даю. Богъ да прости!

П. 12. Разлазъ свію настоятеля са гргетешке
скупштине. Сви на растанку у име на-
рода грле се и любе, и еданъ другомъ
заветую, да ће у корысть свога народа и
последню манастирску крайцару издати.

С. 13. Опетъ у Новоме Саду петъ трговаца
банкротираю.

Н. 14. Опетъ Румляны меняю учителъ.

П. 15. Телеграфскій гласъ изъ Атине: грчка
кральица затруднила е съ мушкимъ чедомъ.

В. 16. На овай радостанъ гласъ реване се бе-
оградски и земунски Грцы и цынцары, и
покланяю школскомъ фонду у Београду:
„осамнаестъ грошића шайна.“

- С. 17. Данасъ е пошло изъ Париза едно театрално друштво у Београдъ, да тамо у новомъ театру прву игру дае.
- Ч. 18. Телеграфскій гласъ изъ Новога Сада : данасъ е на ватреной лађи дошла изъ Пеште у Новый Садъ „Матица србска.“ Крч мары ой се найвыше радую ; све ће крчме до вече бити осветљвне.
- П. 19. Данасъ иду првый путъ ватрена кола изъ Ирига у Руму. На нѣма е машиниста „Голоигра“ а директоръ „букало.“
- С. 20. Еданъ новосадскій младићъ дошавши посломъ у Бечкерекъ одма преко добоша дае на знанѣ, да е 10,000 фр. ср. изгубіо, и да ће ономъ, кои му новце нађе и донесе, 1000 фр. ср. поклонити. Одма другій данъ просіо е неколико богаты девојка у Бечкереку.
- Н. 21. Неколико Сентандрејкиня раде су се удати, и о Бурђеву дну венчати. Има коя 3. коя 5. 6. и 7. процеса за доносъ.
- П. 22. Скупштина турскій везыра, паша и улема у Лондону. Сви еднымъ гласомъ заключую, да се съ войскомъ са свію страна у Русію улази. Кошутъ и Мазини примаю врховно заповедничтво надъ целомъ войскомъ, коя ће у Русію улазити.
- В. 23. Управитель дольноземскогъ банкротираня У Новоме Саду дае у своіой кући явне прелекціе, како се може на найболѣи и на

найбржій начинъ еданъ путъ, два путъ и три путъ узастопце банкротирати. Са свію страна слегли се трговцы, да ту науку уче; найвыше ій има изъ : „Београда, Руме, Ирига и Н. Сада“

С. 24. Међу Србе уедаредъ одъ некудъ іошъ десеть сасвимъ новы до садъ никадъ невиђены правописа изкрело е. Прво свое подворенъ учинили су ученоме друштву у Београду.

Ч. 25, Еданъ мађарскій немешъ саня, да е вармедска рештаурація. Скочи одъ радости, и онако бунованъ поити вармедской кући. У путу сукоби се съ еднымъ жандаромъ, и онда текъ дође к себи, покуњи носъ, и кући натрагъ врати се.

П. 26. Данасъ се у Нов. Саду едно големо чудо догодило. Еданъ крчмаръ източивши едно буре вина стане изъ нѣга изтресати талогъ, с коимъ заедно изиђе на полъ и едина рыбица.

С. 27. О томъ ће нечувеномъ чуду учено друштво у Београду пуна два месеца дана дишпутати се т: е: како да се изъ частица винскій изроди рыбица. Ова е рыбица оправлѣна у Музеумъ београдскій, крчмаръ тай постао е чланъ ученога друштва у Београду, и већ е диплому добио.

Н. 28. Србскій естествоиспитатель г. Р. обилази Карловачку дворску и свію Фрушкогорскій

Манастыра бібліотеке. Нађе ту преко
500 фела новы Инсекта, паукова, моляца,
црвй и буба. Сви немачки Ентомологи ра-
дую се томъ добитку.

М а р т њ .

- П.** 1. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Французи су изгубили волю на царство. Земунцы машу главомъ, па свое сандуке чешће обилазе.
- В.** 2. Опетъ у Руми четири трговца банкротираю.
- С.** 3. У београдскомъ театру представља се еднo француско козервативно парче. Страшно плѣсканъ одъ стране Паризлія београдскій; пуца театаръ и нія се.
- Ч.** 4. Яки немиры међу женскимъ поломъ у Н. Саду, што се већъ вдаредъ не зыда театаръ.
- П.** 5. У Земуну се штампаю десетъ различиты кнѣига, кое су данашњи наши монаси списали, и кое се тропкомъ свию нашій манастира штампаю. Богъ да прости!
- С.** 6. Телеграфскій гласъ изъ Србіе: Господаръ Таса диже свое ордіе, и иде с' њима на Турке.
- Н.** 7. Опетъ Србы добили доста списателя, и то све саме оригиналисте.
- П.** 8. Неколико Суботичана уговараю са Сомборцыма зарад' сомборскога блата за ђубренъ свои песковиты земаля, ал' мало обећаваю, погодба се не сврши, остав све по старомъ.
- В.** 9. То исто и Ирижани с' Румнянима уговараю, да с' румскимъ на гласу блатомъ свое мршаве земљъ ђубре; надежда е, да ће се погодба свршити.

С. 10. Ђданъ до грла задуженъ младићъ изъ Земуна моли све свое кредиторе у Дневнику, да се стрпе докъ му отаць не умре, па ће њ онда све поштено измирити.

Ч. 11. За Доситеевъ монументъ већъ е у Београду неколико гроша скупљено.

П. 12. Данасъ е у Новоме Саду скупштина многихъ госнођа србскій изъ своју поглавити места, и ту се поради мужева њови предлози чине:

С. 13. Новосадкињъ предлажу ово питањъ: шта треба чинити са онымъ мужевыма, кои око нико доба ноћи ил' у зору кући дођу?

Н. 14. Карловкињъ предлажу опетъ ово питањъ: Оће ли се мужевыма свако јутро читати јутренъ, ил' само у известна времена н. п. кадъ су баловы, концерты, домаћа веселя, кадъ су летњъ шетњъ? и т. д.

П. 15. Румњанке предлажу: да се безъ разлике мужевыма на сва што одговара, и да њи на последња остане.

В. 16. На последку Сомборкињъ предлажу, да се што пре одреде правила, по којима ће се мужевы подъ папучу довести, и подъ њомъ еднако остати.

С. 17. Ђданъ конзервативаць у еднимъ мађарскимъ новинама доказуе математично, да ће се старо вармеђашко време у Мађарској за цело опетъ повратити.

- Ч. 18. На овај радостанъ гласъ даю немешѣ бунѣвачки у Бачкој и племениташи у Хрватској велику часть, и чине велико веселѣ.
- П. 19. У Земуну се штампа една књига у којој се ово питањѣ разчланява: имаю ли данашњи банкротирати трговцы „грижу савести.“
- С. 20. Опетъ Румњяны меняю учителѣ.
- Н. 21. Телеграфскій гласъ изъ Лондона: Кошутъ и Мазини яше узпоредъ по сокацыма лондонскимъ. Еданъ у добошъ удара, а другій дува у трумбету, и на свакомъ ѣошку вичу: „живиле републике европске“ ! Деца за њима трче и вичу.
- П. 22. Учено друштво у Београду враћа натрагъ едномъ списателю њгову књигу у рукопису, коју е друштву штампања ради поднео, ербо у њој нема ништа написано о сръбскомъ езыку; а друштво само граматике, речнике и т. д. прима и издае.
- В. 23. Мрачанъ данъ. Силни гаврановы и орловы вию се надъ Цариградомъ и око њѣга.
- С. 24. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Царъ французскій полази на путъ, и иде у Русію, да се тамо одъ велике главоболѣ лечи.
- Ч. 25. По Земуну се шапке да се у Србіи „кула гургусовачка“ здраво оправля и разшируе.
- П. 26. Богати Цинцары, Грцы, и Чивуты у Земуну, Н. Саду, Пешты и у Бечу даю правительству на поклонъ 100 миліона фор.

ср. да ове новце на користь отачества употреби. Богъ да прости!

С. 27. Якій землѣтресъ, кои Зету одъ Турске одвалюе, и Црной горы прилюблюе.

Н. 28. Ривичаны издаю награде за списиванъ честиты кнѣига, и преваѣанъ стары класикера. Надмеѣу се башъ са Београѣаныма, Панчевцыма, Бечкеречаныма и Румняныма.

П. 29. У дворской библиотецы у Карловцыма даю мольцы велику часть. Позываю све изъ околине мольце и осталый гадъ. Бла су особита: „дела Раиѣева, Бранковиѣева, Мушицкова и т. д.

В. 30. У целой Србиі проглашено е станъ обсадно. Све су новине, кое изилазе у Србиі, забранѣне, осимъ београдскій, кое смеду и далъ изилазити.

С. 31. Лудвикъ Наполеонъ Бонапарте царъ Французкій тражи за себе еданъ пространъ квартиръ у Петрограду.

А п р и л њ.

- Ч. 1. Данасъ се многе жене своимъ мужевыма заклиню, да су имъ верне и изкрене. Мужевы верую, и плачу одъ милине. Априли! ли! ли! ли!
- П. 2. У београдскомъ театру представља се парче: „Изразакъ првогъ човека и прве жене изъ рая.“ Многи су чиновници, докъ е то представленъ трајало, непрестано плакали и еџали.
- С. 3. Турцы калдрмишу све оне путове, по којима ће се войска њина съ дунава враћати. Нико незна зашто. Земунцы опетъ машу главомъ.
- Н. 4. Ђдно Индіјанско колено у горњой Америци изабрало е Кошута за председника свое републике. Онъ е одма на дивляке навало, да уче мађарски, и као што се тврдо нада, за три године помађариће целу горњу Америку.
- П. 5. Данасъ ће се упокоити баба Анушка Изекучова тетка, што е родила Мелхиседека. Житіе њѣно штампано се у Световиду, и то у стиховыма.
- В. 6. Нешто смрди у Београду, и ту се неки за носъ ватаю.
- С. 7. Силно у Сентомашу излупаны и кржавы глава, а све одъ чисте любви и милошће братске.

- Ч. 8. Поговара се, да ће Цынцары и Грцы Земунски едно погорело село у Бачкой о своме трошку оправити.
- П. 9. У Сомбору, Суботицы и Новоме Саду, на сва три места уедаредъ се друштва умерености уређую. И печать свой већъ има то друштво; на нѣму е изрезана славина са олбомъ, око кои се венацъ одъ грожђа обвіо.
- С. 10. Буђановчаны и Пирошаны заключую и преко новина являю, да ће одъ садъ сваке године у корысть књижества сръбскогъ по 100 фор. ср. давати.
- Н. 11. Примеру овомъ слѣдую: Београђаны, Карловчаны, Панчевцы, Ирижаны и Румляни, и то исто еднымъ гласомъ заключую.
- П. 12. Опетъ два банкрота у Новоме Саду.
- В. 13. Земунцы упрли очи на Београдъ; има тамо нешто.
- С. 14. И риктикъ, данасъ е велика слава у Београду. Дае се благодареніе, па онда слава и часть у славу „дебелога ера.“ Онај се на рукама носи, комъ е найпре та блажена мысао у главу дошла, да се не пуштаю у Србію књиге безъ дебелога ера штампане. Z. Ы. ІЦ. Ѕ. Ч. Ђ. V. коло играю. Јота преко саве гледи, шта се ради, па само репомъ маше.
- Ч. 15. Вуковарски крѣмары являю преко новина, да ће богато даривати оногъ, кои имъ

згодне цевы изъ Дунава у подруме изуме,
да се съ водомъ толико не муче.

Н. 16. Попъ Т. , , придикуе у Новоме Саду о
тексту: „Една добро печена гуска и една
чаша добра вина великій е божій даракъ.

С. 17. Данасъ ће се еданъ цынцаръ обесити, за
то, што е сніо, да е бегунцыма изъ Тур-
ске силну милостыню деліо.

Н. 18. Ради се оштро о реформы свію србскій
Богословія. Шовско, Сибачко, и обрежко
свештенство гради законе, и шалъ свое
приметбе у смотренію реформе свію Бо-
гословія.

Н. 19. У Апатину се оштро ради о калдрмиса-
ню пута до Сомбора. Сомборцы предлогъ
тако тай здраво подупиру.

В. 20. Суботичаны и Бечейцы чую то и заклю-
чую, да и они свое вароши калдрмишу. Беч-
керечаны, Карловчаны и Румляны поносе
се са своіомъ калдрмомъ.

С. 21. „Друштво безпосличко“ у Новоме Саду
умножено е са 200 чланова.

Ч. 22. Опеть у Румы три банкрота.

П. 23. Данасъ се по сокацыма новосадскимъ но-
си литія. Госпе новосадске са балкана Гле-
де крозь штехере, како парада пролази.

С. 24. Данасъ ће еданъ странъ крозь Карловце
проћи. Сви Карловчаны и Карловкинъ из-
маляю главе крозь прозоре и питаю: кое?
богаты? тражи л' девайку?

- Н. 25. Заклученіе неколико србскій обштина, да се одъ najboljи србскій кнѣига сваке године неколицына купуе и школской дѣцы, коя се добро уче и владаю, на испиту покланя.
- П. 26. Ёданъ господинъ у Срему нуди се у добру службу, али подъ тымъ уговоромъ, да му се одма и све за ту службу нужно знанѣ, вѣштина, и паметъ, и мозакъ даде. Преставе на сваку службу, коя 2000 фор. ср. годишнѣ плате вуче.
- В. 27. Данасъ се неће у Земуну о политицы разговарати.
- С. 28. Данасъ ће изићи у Београду неколико србскій кнѣига, и бы ће на нѣи страота ягме у Београду; ту су ти помагання, ту награде одъ стране србскій богатоша и великаша, ту посвете, незнашъ разлога. Богъ да прости!
- Ч. 29. Здраво се поговара, да су сви Архіереи, и сви настоятели србскій Манастира заключили, да све оне новце, кои имъ преко расхода претеку, на зиданѣ Семинаріума у Карловцыма употребе. Богъ да прости!
- П. 30. Опетъ се другій гласъ разноси, да су се нека богата србска лица тврдо подуватила, у свакомъ нашемъ краю по одну Препарандію за изображенѣ сеоскій учителя по дићи, и школе по Дистерберговимъ начелыма наредити. Богъ да прости!

М а й.

С. 1. Румски торговцы, кои су у срему на гла-
су збогъ свога единства, друженя и госто-
любія, даю данасъ у полю саянъ маялесь.
Многи гости изъ целе околине, и сва рум-
ска господа позвата е на часть.

Н. 2. Господинъ М. Дави. Р. слави данасъ шес-
ту годину свогъ политичногъ рођеня. Одъ
Земунаца добія на поклонъ одну трумбету,
а одъ Карловчана едно праздно буре.

П. 3. Неколико мужева полазе збогъ костоболъ
и. т. д. у илице, и опраштаю се са сво-
имъ младымъ женама. Ове плачу и заве-
тую верность. Одма се одъ тешке жалос-
ти за своимъ мужевыма разболеле, и зову
младе докторе, да їй лече.

В. 4. Турцы продаю чивутыма Палестину, Ен-
глезима Египетъ, Французима Тунисъ и
Триполисъ, Горньоамериканцыма даю у за-
логу малу Азію, а одъ Србіянаца ишту
садъ на 25 година напредъ арачъ, да съ
тымъ новцыма съ Русима ратъ воде.

С. 5. Опетъ младый петакъ. Ко шта жели, о
томъ нека вража, да му буде. Србски спи-
сатели, кадъ веѣтъ другчіе никако не иде,
треба да вражаю да имъ књиге болъ про-
лазе, и то овако: Найпре нека напишу и-
мена свію Срба, кои треба да купую књи-
ге, а поредъ имена свію нашій богатоша

Н. обашка опетъ нека напишу онолико књи-
га, колико треба сваки да купи. Онда спи-
сакъ тай треба найпре да пронесу тры-
путъ око цркве, па га у вече подъ ястукъ
метну, и на нѣму преноће. Тако ће имъ
за цело онолико књига, колико су наме-
нули, проћи.

Ч. 6. У београдскомъ театеру дае се една фран-
цузка комедія. Страшно плѣсканѣ на фран-
цузске вицове у србскомъ езыку и срб-
скомъ публикуму; оће да се сруши театеръ.

П. 7. Неколико банкрота новосадски шалю свое
жене у лице.

С. 8. Опетъ се неки важни гласовы разносе по
Земуну. Нико незна шта е. Цынцары ма-
шу главомъ, па свое сандуке чешће оби-
лазе.

Н. 9. Опетъ Србы добили 365 стихотвораца.

П. 10. Неколико банкрота еремски држе садъ
на пустары свое целепе.

В. 11. Седница Матице србске у Новоме Саду.
Опетъ одъ свію наши богатоша богати
прилозы стигли.

С. 12. Еданъ мађарскій немешъ одъ тешке жа-
лости за старимъ немешкимъ животомъ
наедаредъ добія ударъ, и мртавъ на зе-
млю пада.

Ч. 13. То исто снаће и одну немешкиню.

П. 14. Енглези шалю у помоћ Турцыма 2 ка-
петана и 10 матроза на одной ватреной

лађи са два трифунташа топа. Турцы изванъ себе одъ радости.

С. 15. Еданъ чланъ ученогъ друштва у Београду явля преко београдскій новина, да ће ове године београдски рацы у напредакъ ићи.

Н. 16. Благородство польско, мађарско, талијанско, немачко и влашко сели се у „надбрежъ добре надежде.“

В. 17. У стомаку едногъ новосадскогъ младића появила се ватра. С' водомъ ніе се могла никако угасити, а с' по акова вина одма се угасила.

С. 18. Турско правителство узима одъ рускогъ допуштењъ (урлаубъ) на 6 неделя, и одлази у австриске илице, да ту старый гадъ са себе спере.

Ч. 19. Данасъ е едно велико лице изъ Београда отишло у мехадиске илице.

П. 20. Наши Архіереи позиваю све наше богатоше, да подижу србско књижество.

С. 21. Данасъ е у румској грчкој црквы пало у тасъ петъ грошића шайна. Дакле ће се моћи све црквене потребе измирити.

Н. 22. Данасъ е еданъ Цынцаръ изъ Земуне скочио у Дунавъ, да се удави, за то, што е саяо, да е едну чашу разбіо.

П. 23. Еданъ га човекъ опази, гди се дави, дође до нѣга на чуну, и викне: „дай руку.“

— 28 — Я немогу никомъ ништа дати,“ одговори
Цынцаръ, и тако се удави.

В. 24. Заключение ученога друштва у Београду,
да се Омеръ-паши благодарно писмо по-
шлѣ, што е на Црну гору ударао, и ню
такo са Европомъ упознао.

У. 25. У кнѣзизы бытія Старчевићевы главы пр-
вой чита се: „И Богъ створи Хрвата изъ
едне грудве землѣ“ и т. д. И Господъ
рече: „Неће бити добро да Хрватъ самъ
буде,“ и онда створи изъ нѣговогъ ребра
прву Хрваткиню.

Ч. 26. Опетъ футошкомъ кнезу глава бучи.

— П. 27. Опетъ Румляны меняю учителѣ.

С. 28. Два Ирижанина дошавши кући изъ Бео-
града описую у Световиду србску варошъ
Београдъ, како е у смотрењу приватны
башты, паркова, променада и. т. д. уређенъ.

Н. 29. И у слѣдъ тога шалю Новосађаны неко-
лико свои вешты баштована, да имъ пла-
нове одъ najlepшій мустра донесу, да и
они тако раде, кадъ баре изсуше.

П. 30. Нова нека куга яко напредуе у Мађарској.
Одъ шесторо, кое се поболе, умире увекъ
седморо.

В. 31. Телегр: гласъ изъ Турске: Господаръ Таса
чини чудо са своіомъ войскомъ.

Ю н і й.

В. 1. Данасъ сутра пашѣ здраво на цены говедіе месо, ербо ће се изъ Турске многа марва претерати.

С. 2. Телеграфскій гласъ изъ Париза: у Французкой страшна буна.

Ч. 3. Данасъ е пао у Земуну еданъ човекъ у несвестъ. Кадъ су му аљине преметали, нађу му у цену неколико броева „београдскій новина.“ Морао му се дакле мо-закъ завртити.

П. 4. Данасъ ће яка помрчина бити. Страшна олуя, яка туча, тресъ по свој турской земљи.

С. 5. Еданъ трговацъ у Митровицы губи яко на свиняма. Изъ очаянја купуе све србске граматике, да тугу с читанѣмъ разтера.

Н. 6. Турцы са своимъ вођомъ Омер-пашомъ освоише Русію, и покланяю е Поляцыма.

Ц. 7. Данасъ е главна скупштина црквене общтине у Румы, да се веђъ едаредъ нова тако звана грчка црква доврши.

В. 8. Заключение прво: Будући да у касы црквеной нема новаца, а прилозы изъ добре вољъ изостаю, за то е една желя свію чланова црквене общтине, да се сви србски молеры и златары преко новина позову, да у Руму у одређено време дођу, и цркву на мобу измалаю и позлате.

- С. 9. Заключение друго: Будући да се црквене књиге друкче никако немогу набавити, за то да се преко новина све православне цркве, у којима се служба на славенскомъ языку свршує, одвећъ учтиво замоле, ако кою излишну црквену књигу имаю, да е поменутой црквы на поклонъ пошлю.
- Ч. 10. Заключение треће: Будући да поменута црква нема на тороню звона, а црква безъ звона као анђелскій гласова бити не може, за то црквени чланови задржаваю право, чимъ прве две потребе измире, православне Христіяне замолити, да имъ и ову последню црквену потребу измире.
- П. 11. Данасъ ће се у Србији една невидима помрчина сунца видети.
- С. 12. И ове се године заветую Новосађани, да ће одма баре сушити и шумице садити.
- Н. 13. Свадба Омер-пашина с едномъ Цындаркомъ изъ Спужа. Редке врлине ове Цындарке познао е Омер-паша, кадъ се у Спужу, воюјући на Црну гору дуже него што се надао, морао бавити.
- П. 14. Неколико србскій списателя даю своя дела Матицы србској у Новоме Саду на прегледанъ штампаня и награде ради. Ова њ ња њ прегледа, и налази, да ће за умотаванъ путера, сира сланине, кобасица и т. д. како треба бити.

В. 15. Телеграфскій гласъ изъ Београда у Бечъ:
Господинъ Н. Н. слаѣй е одъ меда.

С. 16. Телеграфскій гласъ изъ Беча у Београдъ:
Кадъ се лисица найвеѣма улагуе, онда се
е найвеѣма страши.

Ч. 17. Опетъ румскій трговцы чине велико ве-
селъ и часте многе госте изъ околине.

П. 18. Попъ Т. . . придикуе о тексту: Чувай-
те се лажны пророка, што вамъ долазе
као яганьцы, а унутры су прождрльиви
вуцы. Неки агитаторы одъ 1848 године
протестыраю и ишту удовлетворенъ.

С. 19. По Земуну се шаѣе да ѣе се сви босан-
скій и ерцеговачки Турцы у Србию преселити.

Н. 20. Новосадскимъ и карловачкимъ Грцыма и
пилярицама нестало е артіе за умотаванъ
путера, сира, сланине, кобасица и т. д. за
то даю молбу на управительство дворске
библіотеке у Карловцыма, да имъ се ода-
тле кнѣиге за овай посао на центу продаду.

П. 21. И добіаю овако рѣшеніе: Будуѣи да су
мольцы и други гадовы кнѣиге тако из-
кварили, да се башъ ни зашто употребити
не могу, за то имъ се молба и желя из-
пунити не може.

В. 22. Христіяны у Турской даю понизну молбу
Турцыма, у којой ій лепо моле, да изъ Е-
вропе безъ свога яда изилазе. Молба починъ
овако: „Бдаредъ мора свашта престати.“

С. 23. Нашли се у Иригу неки папиры, кои се иришке академіе тичу. Друштво учено у Београду купуе за многе новце те папире, и зато одказуе новчану помоћь едномъ честитомъ списателю, кои се штампања ради свое кнѣиге на друштво обратио.

Ч. 24. Данасъ се неће у Новоме Саду о вину, пиялькама, и бравурама пияничкіима разговарати.

П. 25. Неколико србскій списателя дигнути су у чинъ благородства.

С. 26. Опетъ у Румы два банкрота.

Н. 27. Данасъ се докторъ Н. заветуе, да се не ће женити. И ніе докторскій посао светъ множити.

П. 28. Београдкинъ уређую друштво противу беленя и румененя. Белый плайвазе и кармине одсадъ ће те текъ да патите!

В. 29. Бацы у Пирошу ишту да имъ се учитель измене.

С. 30. Београдске новине являю, да е овай часъ дошао изъ Цариграда татаринъ, и донео гласъ, да су Турцы на Босфору наместили ѣупрію, и да су ій на то Енглезы наговорили.

Ю л і й.

- Ч. 1. Данасъ ће неколико чиновника, све сами стари вармеђаши, службе оставити, ербо се нису научили с дана на данъ радити, а притомъ не могу по својој вољи, као што су се навикли, свашта чинити.
- П. 2. Пријатељима помрчине препоручуе се сутрашња помрчина сунца.
- С. 3. Седница Матице србске у Новоме Саду. Опетъ одъ своју нашої богатоша богати новчани прилози стигли.
- Н. 4. Ривичаны дижу споменикъ Доситею, Малорадинчаны Карађорђу, а Шатринчаны Мушицкомъ. Мустре узимаю изъ Београда.
- П. 5. Опетъ еданъ немешъ мађарскій саня, да е едногъ поштеногъ човека, за то, што му ніе капу скинуо, на мртво име изтукао, и да су га за то други немеши частили и у небо дизали. Кадъ се тргне иза сна, поплаши се, да неће Жандары по нѣга доћи.
- В. 6. Србскій пловацъ по воздуху Н. Н. путуюћи последный путь по воздуху нађе међу „Вестомъ и Цереромъ“ неколико кула у воздуху, кое су 1848. године Мађари съ Поляцыма саградили были.
- С. 7. Онъ ту узима за себе еданъ летный квартиръ, а еданъ зимный за Паризліе београдске.

Ч. 8. По томъ се спушта у Београдъ предъ театеръ, у комъ се башъ онда представляло: „зиданъ вавилонскогъ тороня.“

П. 9. Опетъ кое гди у нашимъ краевима 25 трговаца банкротирало. Многи честити трговцы машу главомъ.

С. 10. Знатанъ данъ. Одкрыо се еданъ женіаланъ Вла.

Н. 11. Предика у румеской црквы о „д е с е т ъ про ка ж е н ы м а.“

П. 12. Енглезы предлагају турскомъ Султану, да се у Лондонъ склони, докъ не види, шта ће с Турскомъ и с Цариградомъ быти.

В. 13. Французы на то предлаганъ Енглезко протестираю, и саветую Султана, да иде у право у Паризъ, ербо ће се тамо много болъ него у Лондону забавляти.

С. 14. Прайзы опетъ навалили, да га воде у Берлинъ, ербо нигди не ће больи кнедлы, као што ће у Прайзкой, гутати.

Ч. 15. Капиталь Матице ербске у Новоме Саду нарастіо е одъ прилога нашій богатоша на 20,000 фор. ср.

П. 16. Бывшій еданъ министеръ Србіянскій отворио е у Бечу едну крчму. Садъ ћемо видити, да ли се болъ у вину и ракии иль у политицы разумева.

С. 17. Дунавъ яко долази. Новосађаны у страу, да ій не потопи вода, и насапе на вратъ на носъ оправляю.

- Н. 18. Данасъ се две госпе митровачке у црквы на службы свађаю и псую.
- П. 19. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Свака три сата нова и нова форма владаня у Француской. Шустеры, чизмары, берберы, шнайдеры, надничары, сви по мало господаре. Какавъ ће бити край овомъ сіясету іошъ се незна.
- В. 20. Разнео се гласъ, да су Енглезки чиновници добили заповестъ одъ свога правительства, да носе црно за осамъ дана, и то за то, што е некакавъ рђавъ гласъ изъ Цариграда за Турке дошао.
- С. 21. Густа магла покрыва землю. Неко изъ тога у Дневнику пророкуе, да ће се у Новоме Саду већъ едаредъ театаръ зыдати.
- Ч. 22. У Парабуђу отвара се хирургична и бибична школа тругъ Београду.
- П. 23. Нова грчка флота иде да блокира Енглезку, да іой тако врати жао за срамоту.
- С. 24. Бачке коньокрадице заветую се, да выше неће коня красти, за то дођу у Сремъ, да се са своимъ ортацыма опросте и излюбје, и у повратку отераю изъ Срема едну ергелу кобила.
- Н. 25. Учено друштво у Београду враћа натрагъ едномъ писателю нѣгову у рукопису кнѣигу, кою е друштву штампања ради, поднео, ербо ніе е' Ъ. љ. Ѣ. Ѧ. V. написана.

П. 26. Данасъ се еданъ надувентъ младићъ на новосадској піяцы разпукао.

В. 27. Кралѣвство Сардинско оће да дође Турцыма са своіомъ флотомъ у помоћъ.

С. 28. Кадъ ал' изиђе то, да Сардинія нема флоте. Турцы су у великој жалости, што имъ се и та помоћ измакла.

Ч. 29. Мазини е постао председникъ нове талијанске републике у дољној Америцы.

Ч. 30. Еданъ мужъ изъ Баче утекао е одъ свое жене, и свудъ унакрстъ тражи се. Знацы по којима се може познати ови су: Дугачакъ носъ, изгребени образы, кика почупана; врло е благе и трпеће ђуди.

П. 31. Гласъ друштва бачке умерености стиже до Бечея и разпростре се и по Банату. Сви се Бечкеречаны на вратъ на носъ уписую.

Августъ.

- С. 1. Данасъ се башъ сасвимъ неће ништа до-
годити. Опетъ описаніе о томъ у београд-
скимъ новинама у врло дугачкомъ чланку.
- Н. 2. Да бы се познато єдинство и друженъ
међу трговачкимъ редомъ у Румы іошъ
већма утврдило, заключую румски торговцы,
да заведу єдно читалиште.
- П. 3. Већъ су и депутаціе у Иригъ и Београдъ
послали, да испитаю, како тамо читалишта
стое, и да њина правила, по којима ће и
своє читалиште уредити, са собомъ донесу.
- В. 4. Данасъ ће у Митровицы три зле жене
умрети. Да страшне грмљавине што ће да
буде, докъ само до облака и громава до-
спу!
- С. 5. Велика распра међу турскимъ лулама и
цыгарама о првенству у Цариграду. Фран-
цуска са Енглезкомъ, већій део Немачке
са Таліянскомъ држе страну Цыгарама.
Видићемо ко ће победу одржати.
- Ч. 6. У Земуну велико Преображенъ. Сви Цын-
цари у новомъ оделу. Нешто ће да буде.
- П. 7. Јака препирка у седници ученогъ друштва
у Београду, кое є писмо старіе: Ђ ил' Ђ.
- С. 8. Неколико ербскій списателя добіаю одъ
Матице ербске у Новоме Саду награду,
само да выше не списую кнѣиге.

Н. 9. Неки мађарски немешки даю благодарну адресу австрискоме правителству, што їй є, кадъ сами ни су тели, у брой правы людїй увело. Садъ су мирни, учтиви и красни люди, а пре одъ беса и палила нису ни сами знали, у кои су родъ божїй створеня спадали.

П. 10. Омер-паша гради на вратъ на носъ луфт-балоне, да се у нѣма съ войскомъ турскомъ у Црну гору, кадъ у ню сувымъ никако ући не може, спусти.

В. 11. Данасъ ће већъ еданъ фенѣръ за осветленъ румске вароши быти готовъ. Одсадъ ће се свакій 10 година по еданъ правити.

С. 12. Данасъ є изишао у београдскимъ новинама еданъ чланакъ, како се може една кожа опрати, а да не буде мокра.

Ч. 13. Несрећанъ данъ. Опетъ кое гди у нашимъ краєвима 40 банкрота.

П. 14. Телеграфскїй гласъ изъ Париза: Французи су за еданъ данъ три начина владаня променули. Одъ ютра па до 8 саты траяла є црвена република; одъ 8 па до 3 сата после подне была є соціална република; а одъ 3 сата па до мрака извиканъ є Диктаторъ. Іошъ се незна кое?

С. 15. Данасъ су у Иригу три веселя. Едно є слава, а друго є вашаръ, а треће є, што се свако мушко детенце до 4 године удара трипутъ кантаромъ, да буде добаръ

шпекулантъ. Цео данъ звона звоне и топовы груваю.

Н. 16. Попъ Т . . . придикуе у Београду о тексту: Породе аспидинъ, како можешъ добро говорити, кадъ си зао. Неки и неки мрко погледую, па онда очи обараю и чешкаю се.

П. 17. Данасъ се у новосадскимъ крчмама и каванама нико одъ Новосађана нје дао ни видети. Тако неко у Световиду преповеда.

В. 18. Новосађаны на то протестираю и кажу, да е то лажъ, оговаранъ, ошаданъ кодъ света. Нико прилѣжнје и чешће у крчме и каване не долази, као што они долазе. Протестацію своју оправили су на све главнје гостіонице у Европы.

С. 19. Свуда тишина. Само се нешто иза Руме чуе. Шверцеры се око деобе потукли.

Ц. 20. Еданъ човекъ, кои е еданъ и тай истый брой београдскій новина трипутъ прочитао, води се по Европы као велика знаменитость.

П. 21. Сви Цынцари Земунски даю велику часть у славу уобичаєня, сребрнъ и златанъ новацъ као робу куповати и продавати. Цела часть коштала е 12 грошића шайна.

С. 22. Господинъ Буро Д. мануо се списиваня књига, па е постао трговацъ; али у свомъ дућану продае само грубе ствари, ербо се у томе одавно, јошъ докъ е писао, врло добро разумева.

- Н. 23. У Новоме Саду разбила се една кутія са стихотворцыма; нѣи 72 падну на калдрму и яко се угруваю.
- П. 24. Трговцы се туже на неке рѣаве санове.
- В. 25. Изъ београдске препарандіе изишло е 40 ученика, кои ће быти сеоски учители.
- С. 26. Друга скупштина многій госпоя са свію краева сръбскій у Бечкереку.
- Ч. 27. Првый предлогъ: „Наши мужевы немаю башъ ни мало срца ни куражи,“ Еднымъ гласомъ прима се.
- П. 28. Другій предлогъ: „Наши мужевы немаю за насъ доста новаца,“ с великимъ узкликомъ и плѣсканѣмъ прима се.
- С. 29. Трећій предлогъ: „Имаю ли наши мужеви пута, што с нама непристойно поступаю,“ одгађа се чакъ на другу скупштину.
- Н. 30. Да бы месо поевтинило, заключую Карловчаны, да за две године никаква меса не еду.
- П. 31. Опетъ Румяны меняю учителѣ.

С е п т е м б е р њ.

- С. 1. Ёдна повелика обштина србска у Банату закључуе, да се ни ёдномъ детету не дае на крштеню име, кое с писменима „ву“ починѣ, ербо су они людїй, чїи се име ил' презиме са „ву“ починяло, народъ србскїй свагда у найвећу несрећу увальивали.
- Ч. 2. Скупштина свїю сремскїй свештеника у Иригу о томе, имали у данашнѣ време првенъ ил' плаветанъ поясъ веће првенство, и кои дае свештенику веће одликованъ? Препирка е жестока, већина е за плаветанъ поясъ.
- П. 3. Опетъ Румняны меняю учителѣ.
- С. 4. Неколико србскїй списателя званично о-помињу се, да на коекакво пискаранъ не троше папиръ, кои се на користнїе ствари може употребити. Ако се у овоме преступку и другїй путъ увате, онда ће новчану глобу платити.
- Н. 5. Учено друштво у Београду явля преко београдскїй новина, да ће 100 комада дуката поклонити ономъ, кои исторїю србске азбуке напише.
- П. 6. Придика у Новоме Саду како е Христосъ у сватовыма на вечераы воду у вино претворїо. Крчмары изтегли вратове и пазливо слушаю.

- В. 7. Данасъ ће се надъ Цариградомъ видети опетъ една репата звезда; быће врло бледа.
- С. 8. Телеграфскій гласъ изъ Париза: Французы за 4 дана све начине владаня измену-вши већъ выше неће никакву владу да трпе надъ собомъ, него се по поляма и шумама разилазе, да живе у станю природномъ као марва. Одъ човечијегъ што е, јошъ само балове и далъ задржаваю.
- Ч. 9. Важанъ гласъ, разноси се по Земуну, да су Цынцары и Грцы бечки, пештански и земунски фондъ еданъ завели, изъ кога ће се банкротиратымъ трговцыма давати новаца, да се опетъ с трговиномъ подигну. Условія су за такове трговце ова:
- П. 10. Прво: Златанъ сатъ и златно прстенъ на рукама ни еданъ не сме носити.
- С. 11. Друго: Кадъ иду у Пешту ил' у Бечъ по еспапъ, и одтудъ натрагъ кући, ни еданъ выше одъ 5 фор. шайна окромъ подвоза да се не усуди потрошити.
- Н. 12. Треће: Изъ каване, крчме и пиваре савимъ да изостану, себе, свое жене и своју децу пристойно само да одеваю, и у балове, театре, илице и променаде редко кадъ одлазе.
- П. 13. Неколико новосадскій госпоя улазе данасъ у цркву крозъ мушка врата, и гураю се крозъ люде, да стоје кодъ певница. Кажу, да ће скоро и у певницама пойти.

В. 14. У Иригу се уређује трговачка камара изъ кречара, рыбара, сланинара и вођара; приступаю у то друштво новосадске и земунске пилярице и бостанѣе, румски шперцеры и карловачке рабаѣе.

С. 15. Данасъ преславлюе грчка црква у Румы. Трговцы румски реване се и даю на три места велику часть. Цео данъ звона звоне и топовы груваю.

Ч. 16. Главна скупштина у Новоме Саду поради сушеня бара. У скупштини две партае владаю. Една е тога мнѣнїя, да се погоде и дотераю 10,000 волова, да све баре око вароши изпїю, и тако їй изсуше; друга е опетъ партая тога мнѣнїя, да се пренесе еданъ део Фрушке горе, и да се с њиме баре затрпаю. Скупштина се разилази. Опетъ оста по старомъ.

П. 17. Невештиномъ едногъ полицайногъ чиновника долази подъ испитъ судейскїй еданъ човекъ у Прайзкой, за то, што има црвенъ носъ.

С. 18. Скупштина неки ербскїй лица у Карловцыма сремскимъ.

Н. 19. Заклученїе прво: Да се библиотека карловачка одма отвори, и да може свакїй у свако доба у ню ући, и шта усте прегледати.

П. 20. Заклученїе друго: Да се за учитель богословске наместе люди, кои ће у свомъ

послу и званію быти постоянни, и тако богослове ревностно учити и изображавати, а да се монасы, кои сасвимъ друго определенъ имаю, одъ дужностей учителя Богословіе уклоне.

В. 21. Заключение треће: Да ђакони, кои су се сасвимъ за друго званіе спремили, учительи школски далъ не биваю.

С. 22. Заключение четврто: Да се станъ чина свештеничкогъ безъ побольшаня као што е и далъ на неко време остави.

Ч. 23. Време се у Новоме Саду приближує, да се кирія кућанска плаћа. Неки киріяши крећу се на путъ, и то на дуже време.

П. 24. Телеграфскій гласъ изъ Земунa: Данасъ е овамо дошао на ватреной лађи господ.

М. Д. Р . . . Кажу, да иде изъ Беча, и да ће сутра прећи у Београдъ, да се тамо с ученымъ друштвомъ о нечемъ важномъ договара.

С. 25. Неки докторы узму у испитиванъ србске београдске новине, осведоче се о њиној чаробной сназы, и препоручују њу као најболъи лекъ за спаванъ.

Н. 26. Одъ бачкога друштва умерености стижу похвале достойни гласовы. Одъ чланованъи 8 у Сентомашу попили су за едну ноћ 8 акова вина.

П. 27. Изъ Русіе подлазили многи кроячи у

Београдъ, да тамо по новомъ кусу кров
альине.

В. 28. Неколико Земунаца поболело се, еръ о-
давно никаквы новостій нема.

С. 29. То се исто и некимъ Бечейцыма догодило.

Ч. 30. Еданъ банкротиратый трговаць изъ Руме
тражи едногъ ортака с 20,000 фор. среб.
да те новце у какву добру радню уложи.
Онъ свакогъ такогъ ортака са своіомъ че-
сти, коя му е свагда была милія одъ о-
чію, уверава, да му кодъ нѣга не ће ни
една крайцара фалити.

О к т о б е р ь.

П. 1. Данасъ ће вицекраль Египетскій свой четвртый войничкій корпусъ одъ 200,000 пешака и 100,000 коняника, што ће Турцима у помоћъ послати, кодъ Каира муштрати. Одъ Енглеза е узаймію флоту, да на нъой свое войнике у Европу превезе.

С. 2. Данасъ е библиотека карловачка отворена публикуму на читанъ.

Н. 3. Телеграфскій гласъ изъ Новога Сада: Кућа Г. у Новоме Саду четвртый путь банкротира.

П. 4. Главна скупштина свію сремскій свештенника поради поправляня свога станя. Сибачко и обрежко свештенство управля съ договоромъ и прави предлоге.

В. 5. Неколико србскій списателя моле Матицу србску у Новомъ Саду, да имъ годишню плаћу одреди, да свой векъ у списиваню кнѣига проведу.

С. 6. И добиваю овако решеніе: Просители треба іошъ у школу да иду, и да се ту добромъ чему науче, зато нека се на србске манастире обрете, да добию штипендіумъ и далъ у школу иду, а нека се ману посла, за кои нису іошъ дорасли.

Ч. 7. Данасъ е умр'о у Румы еданъ трговацъ одъ 60 година, кои се целогъ свогъ ве-

ка по трговачкимъ румскимъ кућама ча-
стіо и веселіо.

П. 8. И з в е с т і є: Ко нема времена тражити
невесту, а радъ се до божихъны поклада
оженити, валя само да се на неке сомбор-
ске госпе обрати; ту ће найвернія изве-
стія добити о свима удадбеницама войвод-
ства Србіе и Тамишкогъ Баната.

С. 9. Цыцары и Грцы земунскій незнаю, кудъ
ће съ толикимъ новцыма, па зато граде
едну ватрену лађу, коя ће сыромаке пут-
нике одъ Беча па до Цариграда и натрагъ
бадава носити.

Н. 10. Данасъ неке госпе новосадске улазе у
певнице, и ту наизменце поє; мушкарцима
не даду ни уста отворити, да узъ нѣи поє.

П. 11. Телеграфскій гласъ изъ Цариграда: Сви
Турцы крадомъ утекли изъ Европе у Азію.
Сами пси око Босфора урлаю.

В. 12 Грцы одма су за Турцыма у потеру о-
тишли, да се съ нѣима опросте и лепо
излюбє.

С. 13. Парламентъ енглезкій напао є на своє ми-
нистре, што му нису напредъ явили, да
ће Турцы утећи изъ Европе.

Ч. 14. Разносе се гласовы, да србске спаіє у
Банату друштво граде и фондъ подижу за
подпомаганъ србскогъ књижества и кунста,
да су се све найплеменитіє фамиліє на
то уписале.

- П. 15. Већъ и новина неколико являю и пишу о томъ; гласъ се тай здраво утврђуе.
- С. 16. Бечейски житари у име тога гласа напіяю у здравлѣ сръбскій спаія, благосиляю ій, и одъ мильне плачу, па се грле и любе.
- Н. 17. Ђдне новине являю у име неколико банатскій сръбскій спаія, да тай гласъ нїе истина, да е то лажъ, измишљотина, оговарањъ и срамотенѣ само; они нитѣ су кадгодъ таково што чинили, нит' су саняли таково што чинити.
- П. 18. Богословіе сръбске сасвимъ су изъ основа реформирате. Благодарностъ найвећа свима, кои су ово за просвету народню найнужднїе заведенїе тако срећно реформирали.
- В. 19 Тако исто быће за кои данъ и конзисторїе сръбске по начелыма справедльивости, потребе и духа времена реформирате.
- С. 20. Банкротиранѣ у нашимъ краєвима мало е престало. И заиста е было већъ до тога дошло, да поштени люди нису смели одъ трговца ни на веру узети еспапа, одъ стра да не банкротира.
- Ч. 21. Телеграфскій гласъ изъ Беча: Овай е часъ Световидъ ушао у ватрену лађу, и долази у дольне предѣле, да учини подворенѣ свимъ своимъ пренумерантыма, кои га читаю, а неће да плаћаю.
- П. 22. Данасъ неће башъ ни една душа быти несрећна.

- С. 23. Маѣарски немеши изясняваю се, да е у
нѣиномъ среѣномъ отачаству миръ и редъ
сасвимъ повраѣенъ, па зато да нису више
одъ потребе жандары.
- Н. 24. Данасъ у Новоме Саду неда се ни една
госпоѣ у црквы видѣти, спремаю се за те-
атеръ, кои ће довече быти.
- П. 25. Немцы пію единство и братство; у вече
ѣка магла.
- В. 26. Ватренъ дишпутъ бечкеречкій девоѣка о
томъ, далъ е болъ старо илъ ново станъ у
Маѣарскоѣ. И за едно и за друго станъ
ѣка е партая. Старіе девоѣке за ново су,
а млађе за старо станъ.
- С. 27. Србско кнѣижество у Београду обамрло е,
чека се само да прође 48 саты, па да му
онда опело праве.
- Ч. 28. Господинъ М. Да. Р. дошао е у Земунъ
изъ Бугарске, и донео гласъ, да су коза-
цы прешли у Азію, да и тамо Турке віѣю.
- П. 29. Неколико Сомбораца постаю дописуюѣи
члановы „друштва безпосличногъ“ у Новомъ
Саду.
- С. 30. Еданъ чланъ друштва бачке умерености
санѣ да е трезанъ. Срдѣтъ скочи иза сна,
зграби бокалъ, изпіе до капи сво вино, па
онда легне, да мирно спава и санѣ.
- Н. 31. Румляни се заветую, да више неће меня-
ти учителъ. (?)

Н о в е м б е р ъ.

П. 1. Починѣ зима. Многи торговцы и многи домаѣини починю осеѣати найпре неку езу, па онда зиму.

В. 2. Данасъ ѣе еданъ младоженя у Румы петьтый путь удовъ остати; алъ онъ се теши са ономъ старомъ речи: Кадъ Богъ узимлѣ, узеѣу опеть и я.

С. 3. Телеграфскій гласъ изъ мале Азіе: Турцы свой животъ у Азіи асигурираю кодъ трестанскогъ друштва.

Ч. 4. Велико любленѣ и братимленѣ у Карловцыма при великомъ веселю, кое се с' крававымъ главама и изгребенымъ образыма свршуе.

П. 5. Опеть младый петакъ: опеть ѣе да вражаю бабе, и неке младе госпе да своимъ мужевима рогове метну, особито вуковаркинѣ; ове су године воловы были евтини, па и роговы данасъ и опанцы евтини у вуковару.

С. 6. Господинъ М. Да. Р. позвать е у Цариградъ за министра просвете.

Н. 7. Онъ ту повуду одбія, ербо се веѣъ кодъ београдскогъ театра за играча айнгажирао.

П. 8. Неки важанъ гласъ разноси се меѣу важнымъ людима у Земуну, кои е истина не-

вѣроятанъ, али и пакъ заслужуе, да му се сасвимъ веруе.

В. 9. Велико неспоразумленѣ између Ривичана и Шатринчана, чія ће бити у Цариграду Црква Софія. Буђановчани интервенираю.

С. 10. Учено друштво у Београду умире у 11-ой години свогъ живота одъ дуге болести на филологіи.

Ч. 11. Данасъ ће се у Европы іошъ по дикой Турчинъ видити.

П. 12. Опетъ неколико Цинцара мисле па и санняю, да су умрли, престраве се одъ погребны трошкова, скоче изъ кревета и обесе се.

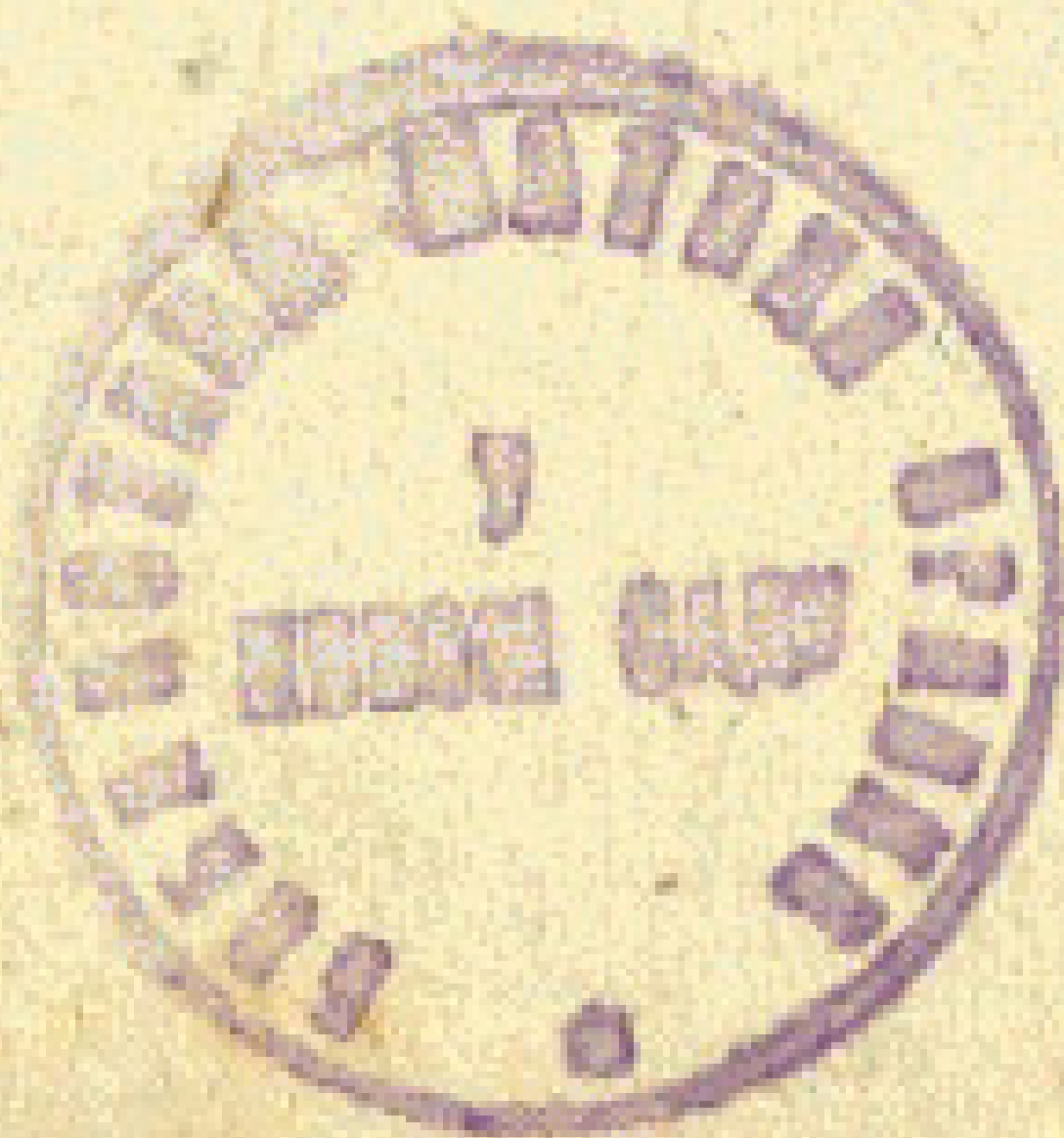
С. 13. Данасъ два србска списателя умиру одъ глади. Силни прилози са свію страна стижу за саянъ погребъ.

Н. 14. Попъ Т. придикуе о тексту: ко много говори, тай мало ради. У Новомъ Саду не бы смео о томъ тексту придикувати.

П. 15. Премда е зимнѣ доба, зато опетъ у многимъ кућама грми, сева, стои праске и тутняве, киша пада и туча біе.

В. 16. Некій господинъ у Београду данасъ е тако любезанъ, тихъ и благъ, да савъ Београдъ стрепи, да му се неће што невольнo десити; такій ніе никадъ быо.

С. 17. Ламартинъ враћа се натрагъ у Французску, и чимъ е дошао у скупштину, прво е запитао: А гди су Турцы изъ Европе?

Ч. 18. У београдскомъ театру представя се шилерово парче: Валевштайнъ. „Бывши Вучићеваца дункомъ пунъ театеръ.

П. 19. Смрћу неколико србскій списателя текъ ће се одсадъ србско књижество као што треба да развие.

С. 20. Трагови благородства мађарскогъ іошъ се по некимъ густымъ шумама у горњой Мађарској налазе.

Н. 21. Неке госное новосадске већъ су и у ол-
таре ушле, црквеняке изтерале и ту све-
штенике послужую.

П. 22. Яки немири међу девојкама безъ новаца.
Нико їй не проси. Бояти се страоте какве.

В. 23. Скупштина 10.000 мужева изъ целе о-
колине у — — н, да се изведе изъ оби-
чая говорити: „моя госноя; — шта вамъ
ради ваша госноя?“ и. т. д. ербо се съ
достоинствомъ мужевлѣвымъ не слаже, да
е жена мужу госноя.

С. 24. Нигди ништа у Новомъ Саду. Праздне
кесе. Тефтери се премећу, силни санови
о Лутріама и хаупттрефери́ма, и свакояка
штекулація до новаца дођи.

Ч. 25. Данасъ е равно осамъ дана, како ново-
садски младићи у Срему бекріаю.

П. 26. Друштво бачке умерености башъ се оти-
ма. Неколико почестны чланова срде се,
што ніе Богъ оставіо, да се и ела пію, и
воздухъ, и светлостъ, и санъ и. т. д.

С. 27. У новосадскомъ театру представя се парче: „Излазакъ Турака изъ Европе.“ Многи Београђани дошли да виде то представленѣ.

Н. 28. Предъ капіяма београдскимъ велико веселѣ. Грађани, войницы, советницы, спасатели, апотекари, попови, надничари грле се. Земунцы да изкоче изъ коже, незнаду шта е.

П. 29. Данасъ е така цыча у Иригу, да се месо поредъ ватре смрзава.

В. 30. Опетъ ватра у Н. С. Опетъ се капетанъ люти, што му се напредъ не яви, да зна кадъ ће конѣ за шмркове преправити.

Децемберъ.

С. 1. У одной подунавской кнежевины много людѣй прилично стари, што башъ ништа не знаду; што су ради добро живити, а ништа не радити, траже се да буду советницы. Секретаръ ѣй прибележи, то су за нѣга люди.

Ч. 2. У Румы праве се на вратъ на носъ іошъ три каване, еръ бо се у ове две, кое постое, Публикумъ румскій не може да смести.

П. 3. Опетъ младый петакъ. Младићи кои у себи ту паметну желю имаю, съ новцыма оженити се, треба да вражаю овако: вала да су се до данасъ еднако трудили, да онолико новаца имаю, колико желе са женомъ имати; онда нека те новце добро увежу, у креветъ чело главе с три струка рена трипутъ бунарскомъ водомъ на младый петакъ изапрана метну и на нѣма преноће. За тымъ нека се с места ожене, и за цело ће имати са женомъ онолико новаца, колико су желили имати с нѣомъ.

С. 4. Козацы дошли изъ ненада у Лондонъ и довели са собомъ неколико Турака, да ѣй покажу енглезкомъ парламенту.

Н. 5. Многи маѣарски немешы селе се у Азію за Турцыма.

П. 6. Данасть два румска торговца славе свое крсно име, и секу колачъ. Свакій има преко 50 гостию на ручку, и сваки покланя на цркву грчку 100 фор. ср.

В. 7. Проте сремске заключаю, да се србски списатели распачаваня ради свои кнѣига на нѣи обрате, ербо су они на такомъ месту, да то могу бољ него ико другій учинити.

С. 8. Списатели србски играю одъ радости и режу пера, ербо садъ имаю свое люде, кои ће имъ пренумеранте купити и кнѣиге распачавати. Јошъ ако банатске и бачке проте ово заклуче, онда ће србско кнѣижество цветати.

Ч. 9. Скупштина младића новосадскій поради важнога питаня, оћели и далъ остати обичай женске у руку любити и нѣима „милостива“ говорити, илѣ неће? еднимъ гласомъ заклучуе се, да и далъ остане, алѣ само на неизвѣстно време.

П. 10. И данасть ће се у Турској јошъ по гди-кои Турчинъ видити.

С. 11. Неколико Цынцара мисле па и саняю, да су имъ гости силно повели и попили, па скоче иза сна и обесе се.

Н. 12. Придика у новосадској црквы о „блудномъ сыну.“

П. 13. Скупштина свію настоятеля манастирскій у Крушедолу, у којој се заклучуе,

- да се у Опову една економична школа заведе, у којој ће монаси србску младежъ учити економію водити.
- В. 14. По томъ да се у едномъ манастиру една мала школа заведе, у којој ће монаси србску сиромашну дечицу учити читати, писати и Богу се молити.
- С. 15. По Земуну се шапке, да су Турцы у Азији републику утврдили и Омер-пашу за председника изабрали.
- Ч. 16. Господинъ Старчевићъ умро е. Сама природа у Хрватској обукла се у црно, да га за 6 недеља жали.
- П. 17. У београдскомъ театру показиваће се еданъ сасвимъ одрастанъ Турчинъ. Улазакъ е 2 гроша. Чиновници полу плаћаю.
- С. 18. Кошутъ се изъ Невіорка навезао на море, да иде у Мађарску. У путу дигне се страшна бура, Кошутъ се попне на едрила, и стане на мађарскомъ езыку тако слово буры говорити, да га е она одъ велике радости и узхићеня загрљила, и о едну стену у мору разбыла.
- Н. 19. Неколико србскій списателя іошъ су за свога живота све свое књиге саранили.
- П. 20. Бачки лопови шалю претестъ на вр'овну полицайну власть, да су имъ путови одъ жандара врло несигурни и инту скору помоћ; друкчіе ће сви одъ глади поскапати, или ће се у села морати повући.

В. 21. Данасъ су дошла у Новый Садъ една кола натоварена с новосадскимъ младићи-ма, кои су у Срему 14 дана бекрјали, и кои ништъ о себи незнаду.

С. 22. Да бы единство и друженъ јошъ болъ међу собомъ утврдили румски трговцы, шалю едно друштво у Иригъ, да тамо буде до ускршњи поклада, и одъ Ирижана јошъ болъ научи, како се дружевно живи и у братскомъ веселю, кадъ е томе време, животъ проводи.

Ч. 23. Република горньоамериканска шалъ турской републицы у Азиі 10 воены лађа на поклонъ, и поздравля е као своју милу сестрицу.

П. 24. Београдскій театаръ стропоштао се. Истина было е у нѣму у тай паръ едно представленъ, ал' срећомъ ніе было у нѣму народа.

С. 25. Данасъ христјанство у Турской слави свое избавленъ; у Цариграду велика слава; црква Софія свети се, и прва служба у нѣмъ служи се.

Н. 26. Збогъ яке магле починъ већъ многа неизпрошена девојка у меланхолію падати.

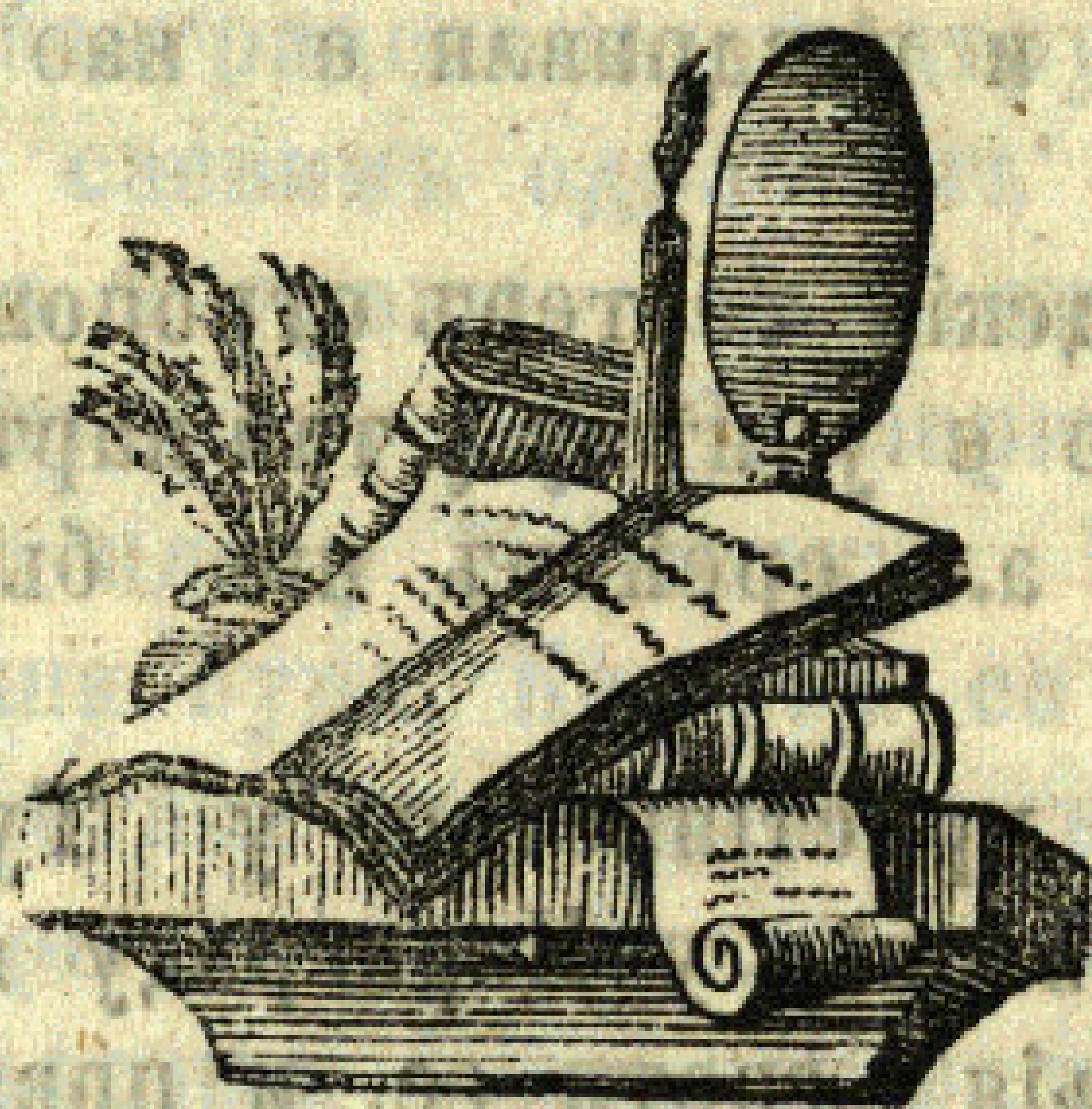
П. 27. Србско свештенство за цело мисли и држи, да ће му се станъ нѣгово до године побольшати.

В. 28. У новинама пуно обећаваня за идућу

годину: нови дописатели, већи формати,
нове рубрике и т. д. за цело нешто значи.
С. 29. Земунцы се надају, да ће и до године
опет свакојакѝ новостѝ бити.

Ч. 30 Данасъ почињу многи као рекао бы не-
ку езу осећати; иде нова година.

П. 31. Шальивый Календаръ свое најлепше до-
сетке чува за другу годину.

честитанъ Новогъ Лета.

(за сваку годину)

Ново лето честитамъ свакоме,
И одъ срца башъ озбиля желимъ:
Свештенику доста венчаница,
А іошъ више славе и знаменя;
Срећна рука коя Србчадъ крсти,
И младенце предъ олтаромъ спреже,
Срећне речи кое иду Богу
За спасенъ рода православна. —
Учителю доста реграціе,
Плетеница яя и погача,
Бела смока и руйнога винца;
Свои ђака дочекали ђаке! —
Чиновнику честе дваест-пете —
Адвокату масне парничаре —
А лекару масне болестнике. —
Войницима срце Кралъвића,
И десницу Милош-Обилића,
И котоме срећу іошъ юначку. —
Трговцима и фабрикантыма
Добре прође, мало вересіе —
Прекупцима и шпекулантыма
Двое трое да изваде новце —
Майсторыма увекъ муштеріе,
И продае' на свакомъ вашару. —
Земљадълцу берићетне кише,
Та ђурђевску, спасовску, дуовску,
И врућине петровске, илинске;

Рана стара нову дочекала!
Ново пиће старо затицало!
Кочіяшу доброћудне конѣ,
А орачу срчане волове —
Свинярыма питоме браове,
И крмаче одъ добре пасмене. —
Кованциі богате кошнице,
А вунате пастырима овце. —
Рибарыма увекъ крупне рыбе,
А ловцыма итлене керове,
И шишане кое неварая. —
Домаћицы срећу у живини,
И музаре кое доста даю —
Домаћину удесне раскрайке,
И у кући слогу, миръ и любовъ. —
Крчмарыма дупкомъ пуне крчме,
И бунаре близу кодъ подрума —
Бокалциі вина ко водице —
Трошацци новаца ко плеве —
Чанколизѣ жеђѣ апетита,
Гди пиялька, срећа га донела, —
А дембелу мекане душеке,
Гди пунъ асталъ ту се онъ нашао. —
Цынцарима гвоздене сандуке,
И чега имъ с' дотакнула рука
Створило се у оваянъ новацъ!
Кицошима по моды ношиво,
И кредита кодъ добры шнайдера —
А фрайлама журналска одела,
И котоме добра провођаня

По балови и по концертыма. —
Младоженъи девойку безъ мане:
Младу, лепу, добру кућаницу,
И котоме доста шпиковану —
А девойцы по вољи женика. —
Путницыма срећна путованя,
А пловцыма удесна пловленя, —
Свуда прошли своіой кући дошли!
Радиныма честита почетка —
Трудбенику сладка почиваня —
Калуђеру лака самованя. —
Кредитору поштене дужнике,
А дужнику добре кредиторе. —
Посленицы слуге и слушкинѣ,
Потребити и люди невольни
Намерили с' на честита газду —
Господары на верну послугу —
Родители одъ порода свога
Дочекали радость и веселѣ,
А сироти безъ оца и майке
Господъ дао и оца и майку.
Зароблѣнымъ и сужњымъ у тамі
Засинуло слободе сунашце, —
Патницыма за праву истину
Богъ уліо трпленѣ до края, —
А болестникъ и свакій немоћанъ
Оздравио ко одъ майке рођенъ. —
Неродкинѣ чедомъ затрудниле —
Породили олакшао Господъ
Тешке муке порођая свога. —

Ко е до садъ уде среће было,
И талие у свачемъ р'ѣаве,
Одсада му све за рукомъ пошло,
И срећа му лице окренула,
А кога е ова омилила
Никада га не изневерила.
На новине, књиге, календаре
Ягмили се ко на аяву Србы. —
У к'има е срце заиграло
Одъ искрене желъ и радости
За Србинство живити и мрети—
Богъ имъ дао и животъ и здравль,
Намере се нѣине иляеиле!! —

Болѣвачка пророчанства.

о години 1854.

Ове године быѣ доста магле, ветра и о-
луе (у многимъ французскимъ, таліанскимъ, ма-
ѣарскимъ и польскимъ главама), него среѣомъ
неѣе быти квара никаква у Европы. У многимъ
Карловачкимъ фамиліяма, у свимъ румскимъ
друштвама, и између многій пріятеля быѣ ове
године у средъ лета ладноѣе и зиме, а многа
ѣе се срца на найвеѣой прежеги у Београду
следити.

Ове године быѣ доста новы касапа, кои
ѣе подъ репъ клати, доста у Београду новы
бербера, кои ѣе место косе главу одсецати, до-
ста новы свештеника, кои ѣе живе люде сара-
нѣивати.

Овогодишнѣ кише быѣ све мокре, и у по-
деране чизме и на голу ѣелаву главу не ѣе башъ
нимало валяти.

Ове године многа ѣе се кровь пролити.
Крозъ целе ѣашанъке, особито предъ покладе
ускршнѣ и божиѣнѣ бы ѣе великій поколь међу
животиняма: волови, свинѣ, гуске, патке, ѣурке,
кокоши, Турцы и т. д. пливаѣе по крови.

Кое сырома, тай ѣе ове године оскудно
живити, а кое богатъ, па преко мере тврдуе,
тай ѣе іошъ црнѣ и горе живити. Ко ове го-
дине не узима шта ести, тай ѣе трпити гладъ,

и томъ ће у сну предъ очи комађе изилазити ;
коѣ го, тай ће се тужити на зиму ; коѣ жеданъ,
тай ће викати на врућину и на сушу, а Цын-
цары ће пуцати на злочеста и тешка времена,
и бы ће иѣ доста, кои ће морати збогъ велике
у свачемъ недоскудице одну ногавицу одъ чак-
шира на обадве ноге, а другу опетъ на обадве
руке навлачити.

Ко ове године буде рано устало, тай ће
се и обути пре, а ко пре пушку подпращіо бу-
де, и избациће е пре.

Ко ове године посади, тай ће збирати, а
ко посее, тай ће жнѣти. Ко прави велике
трошкове, а има мале доодке, тай ће посрнути,
или сасвимъ пропасти, а ко умерено и скровито
узвиѣи, тай ће стеѣи, ербо има велике доодке.

Ове године быће више дана него кобасица,
выше ружна него лепа времена, а у животу
свакогъ и оженѣногъ и неженѣногъ човека бы-
ће выше туге, жалости, бриге, плача, неволѣ и
злопате, него радости, веселя и добра житка,
и често ће у вече плакати, кои се уутру смеяо;
а што е найзнаменитіе, ове ће године свака си-
ла быти врло кратка, а неволя ће редомъ иѣи.

Ко ове године много почне, тай ће мало
свршити ; ко преко мере брза, тай ће найдуже
радити, а ко брзо пресуѣуе, тай ће се доцнѣ
каяти.

Ове године треба се чувати особито одъ оны
людіѣи, кои су 1.) кадри с езикомъ свашта урадити

(коима е сва паметъ на езыку). 2., кои едно говоре, а друго мисле. 3., кои говоре о онымъ стварима, или се уплећу, или на се примаю оне послове, у коима се разуму као магарацъ у кантару. 4., кои оће у свачемъ, ма и не было, право да одрже, и коима се неможе ништа паметно доказати.

Ове године треба 1., куколь изъ корена чупати. 2., крпити рупу докъ е маня. 3., што се може данасъ свршити, то за сутра не оставляти. 4., све свое послове самъ собомъ свршивати, и ништа на другогъ не осланяти.

Свакій нека се моли Богу, да га ове године сачува 1., съ рогатымъ се бости, а съ ђелавымъ чупати. 2., лепа ела, велике сређе, и да се у старость не подмлади. 3., ортаклука съ онымъ, съ кимъ се мора гологлавъ есаити. 4., Одъ жена, кое имаю оштре нокте и шилькастъ езыкъ.

Ове године бы ђе у свету свакоякій боленштина, али осимъ свію бы ђе найгора и најжешћа „— новчана болестъ —“ : старо младо, богато убого, високо низко, мудро лудо, родолюбиво и неродолюбиво, правдолюбиво и неправдолюбиво, светско и манастирско, одъ най богатиѣгъ цара па чакъ до найсыромашніегъ просіяка, све ђе безъ разлике одъ ове тешке болести патити; овой се болести неће лека наћи, врбо што се већма узлечи, то ђе све яча и силнія бивати.

Ко ове године новаца узима, моћи ће за
њи сва што купити, само памети и поштена не.

Ове године бы ће зима одъ две струке. О-
номъ домаѣину, кои е цело лето на послу осва-
нуо и омркнуо, и себи зимницу спремио, бы ће
зима слаба и врло кратка; іошъ ако когъ до-
брогъ побратима нађе, съ кимъ ће у друштву
кою чашу вина попити, и съ њиме песме Кра-
љвиѣа Марка извѣяти, бы ће іошъ блажіа и кра-
ѣа; — ономъ пакъ сметеняку, кои е цело лето
пландовао, и ніе себи зимницу спремио, быће
зима црна и врло яка; кадъ найманый снегъ по-
праши, бы ће му страшна меѣава; найкраѣа зи-
ма бы ће му дужа одъ гладне године.

Ове се године валя добро одъ смрти чува-
ти, ербо е нико не ће преживити.

**О створенію овогъ света, и како
е првый човекъ са своіомъ
женомъ изъ рай изишао.**

Да е Богъ овай светъ изъ ништа створио,
и да осимъ Бога ніе было ништа, докле Богъ
ніе створио, то веѣъ зна и свако дете у Срему;
да л' то и свакій Бачванинъ зна, о томе се не
може іошъ ништъ известно казати. Ако бы ко
помисліо, како е то, да се може што изъ ништа
створити, тай само нека погледи на неке и неке

люде, кои се на каруцама возаю, кои се богато одеваю, у балове и театре први доспеваю, кои се у каваны непрестано картаю, биліаре и пуше. Свакій види, да ти люди ништа не раде, а свакъ опетъ зна, да нигди ништа немаю, дакле и ти люди то све, што имаю и уживаю, изъ ништа ствараю. Коимъ начиномъ они то ствараю, да л' само са своіомъ речи, као што е Богъ овай светъ створио, ил' другчіе како то чине, о томъ нека говори само онай, кога се то тиче; доста само да е то тако. Неки се опетъ створе у едан-путь богатымъ людима. Айд' ніе никакво чудо за оне, кои су у покрету изъ ништа толико благо створили као н. пр. Србіянцы, кои су у вой-водины бранили Србе одъ Маѣара, многи народ-њи комесари и т. д. ил' кои су после покрета па до данасъ банкротирали; ал' знамо, да е то исто и пре покрета бывало н. пр. кодъ многи вармеѣаша, кои су крозъ кратко време многе и многе иляде изъ ништа створили.

Богъ ніе тео да овай светъ у еданпуть по-стане овако лепъ, него мало по мало. И то е врло паметно. Не треба ништа на пречацъ радити, него мало по мало. Не може нико іошъ докъ иде у школу, или чимъ изиђе изъ школе, добре књиге списивати, или друге какве честите умотворине саставляти, као што то многи кодъ насъ чине, него мора чекати, докъ му жутина съ клюна найпре неспадне, докъ му се разумъ снаге и зрелине не довати, а найвише докъ из-

куство светско не набави; и кадъ бы свакій кодъ насъ тако радіо, онда небы водене песме, водене кнѣиге, и друге водене умотворине писао. Тако не може нико садъ съ места председникъ какве власти быти, или друго кое велико званіе добити, као што су многи кодъ насъ себи у главу увртили, да су за нѣи само велика званія, него мора мало по мало до велики званія долазити. Тако нетреба се ни женити на пречацъ, него мало по мало обилазити, и у девоячка врата и чекмецета куцати, као што то и данасъ многи наши младиѣи паметно и мудро чине. Тако нѣе ни добро кадъ се ко на пречацъ обогати, па ма коимъ му драго начиномъ то было, ерѣ таково богатство као што е брзо дошло тако исто брзо и одлази и т. д.

Садъ да видимо, како е Богъ овай светъ мало по мало створио. Као што каже Библия, Богъ е првый данъ рекао да постане видело, и видело постаде. Онда Богъ одвои видело одъ таме, и тако постане прва ноѣь и првый данъ. — Другій данъ створи Богъ сводъ, кои е око землѣ, и одвои воду изнадъ свода одъ воде изподъ свода, и сводъ назове небо. — Треѣій данъ одвои Богъ на земљи воду одъ сува и учини те изъ землѣ изниче трава и билѣ и дрвета съ родовима. — Четвртый данъ створи Богъ видела на небу, што показую земљи знаке и времена и дане и године, а особито велико видело што управля даномъ и мало видело што упра ля

ноѣи, заєдно са звездама. — Петый данъ створи Богъ велике рыбы, и све што у воды живи, и свакояке птице. — Садъ е јошъ само човека требало створити. Као што емо до садъ видели, пре човека створени су: магарцы, конѣи, волови, овновы, курияцы, гуске, ѣурке, свраке и т. д. па зато нѣе никакво чудо, што овака створеня съ човекомъ кадкадъ владаю. Богъ е, као што емо видели, све што е досадъ речено, самъ собомъ створио, али кадъ е дошло до ствараня човека, нѣе га тео самъ да створи, ербо е напредъ знао, да ѣе човекъ бити таково створенѣ, кое ѣе му више пута дѣста посла задавати, па зато зовне свое анѣеле и рекне: „Дай да начинимо човека, кои ѣе бити у облику као и ми, и бити господаръ надъ рыбама у мору и надъ свима птицама и надъ зверинѣмъ и надъ своимъ земљомъ.“ А то е зато учиніо, да после анѣелы, кадъ човекъ нѣе као што треба изпао, кривицу еданъ на другогъ бацаю.

Богъ е са анѣелыма створио човека изъ земљѣ. Онъ га нѣе тео створити изъ неба, изъ пламена, изъ воде, изъ воздуха, него башъ изъ земљѣ. А зашто га е башъ изъ земљѣ створио? Зато, да буде добротворанъ као земля, ал' да не диже одма вику, чимъ какво добро учини, као што кокошка кадъ снесе яе то чини, него да чини добро, па да га нико и незна, као што земля толике свое богате дарове излива безъ праске, да е нико и неосети, кадъ какво добро учини;

да буде благодаранъ као земля, коя за едно зрно, што се у ню метне, десетъ пута толико съ благодарности враћа; да буде покоранъ као земля, коя се ни ономъ, што іой утробу нѣну преврѣе и трза, никадъ не противи; да прашта, и да своима злотворыма добро чини као земля, коя и оне, што іой прси нѣне пробадаю, съ бунарыма и изворыма милостиво награђуе; да буде трпећъ као земля, коя све, што се съ нѣомъ чини, ѣутеѣи подноси; да буде смиранъ као земля, коя се свагда єднымъ и тымъ истымъ оделомъ скромно заодева и т. д. Богъ е одма у почетку, чимъ е човека изъ землѣ створио, съ тyme показао, да ће сви люди быти єднаки, и да неможе имати єданъ племенитію крвь и месо, него што другій има, па зато да неможе ни быти на земљи онакій немеша, као што ій е пре покрета у Мађарской было. Богъ е човека изъ землѣ створио, зато, да зна, и да єднако држи у глави, да е земля, па зато да не диже выше себе носъ, кадъ кою плядицу скуцка, ил' се какве власти дочепа. И тако кадъ е човекъ быо изъ землѣ начинѣнъ, онда анђели узму одъ ведрине небеене те му оживе очи, а съ пламеномъ одъ ватре небесне задану га, те тако оживи, и постане створенъ по обличю божію, постане краль! Владаоць и господаръ надъ рыбама у мору и надъ свима птыцама и надъ зверинѣмъ и надъ своимъ земљомъ.

Дакле е првый човекъ быо господаръ све-
га, што е до нѣга было створено. Али треба
знати, да човекъ іошъ онда ніе имао жене, а то
ніе никаква вештина, господарити онде, гди не-
ма жене.

Ал' е првый човекъ быо самъ саморанъ на
свету у своме роду. За то му буде дуго време,
и све што е око нѣга было, чинило е, да му е
страота дуго време было. Човекъ обично изъ
дугогъ времена ил' се пропіе, ил' прокарта, ил'
пропуши, ил' проспава, ил' друкчіе како проне-
валяли. Кадъ е првый човекъ на светъ изишао,
онда ніе было каване, да ту у пушеню и кар-
таню дуго време као многи Новосађаны прекра-
ти. Првый човекъ ніе имао жене, да се с ньо-
ме дишпута, као што многи Сомборцы у томе
време проводе. Првый човекъ ніе имао новаца
да брои, као што то Цынцары и Грцы изъ ду-
гогъ времена чине. Првый човекъ ніе имао вина,
да у пићу дуго време као многи Карловчаны и
многи Бачваны прекрати; а да е и имао
вина, ніе га могао самъ безъ комшіе, безъ
кума, безъ пріятеля, безъ друштва пити, и тако
тыме себи време прекратити. Онда ніе было Ру-
са ни Турака, Енглеза ни Француза, ніе было
правительства, ни политике, ни ратова, да дуго
време у пелитизирању као многи Земунцы пре-
крати. Шта е дакле првый човекъ из дугогъ време-
на чиніо? Легне и заспи. Морао е немирно спавати
и страшно што снити, еръ кадъ се пробудіо,

види жену поредъ себе. Она е крозъ то време, докъ е онъ спавао, была створена изъ нѣгова ребра, па за то и данасъ оне жене, кое радо господаре, кадъ имъ нѣ што по вољи, свое мужеве у ребро гураю; вуче ѿ срце свомъ пореклу и постаню.

Незна се за цело, ели жена изъ човечіегъ ребра с десне ил' с леве стране створена; али кое што сами люди попуштаю, кое опетъ што се саме жене отимаю, да увекъ с десне стране одъ мушкѣй стое, седе и иду, темельно се може заключити, да е жена изъ човечіегъ ребра с десне стране створена.

Кадъ е Богъ човека са женомъ тако удружіо, овда ѿ обоеведе у єдну лепу башту, кою е онъ самъ насадио. У той е башты было свакоякѣй дрвета. У средъ баште была су два особита дрвета: єдно е было дрво одъ живота, а друго дрво одъ познаня добра и зла. С овога последнѣга забрани Богъ човеку да не еде говореѣи: „єди са свію дрвета у башты; али съ дрвета одъ познаня добра и зла немой ни пошто; еръ како с нѣга окусишъ одма ћешъ умрети.“ Ове е речи Богъ човеку на само, да не чує жена, казао, да му тако назначи, да не треба жены свашта казати, ербо е знао, да ће жена башъ у пркосъ оно, што ѿ ѿ се забранює, учинити; алъ човекъ се избезуми, и све по реду, шта му е Богъ рекао, жены изкаже.

Ђаво е одма у почетку завидіо човеку, што га е Богъ у рай увео, и на добаръ путъ наставио, за то е еднако мислио, како бы човека с права пута свео, и у грехъ увалио, па да онда с њиме по свету само зло чини. Али докъ е човекъ самъ безъ жене быо, дотле се ѓаво кодъ њѣга ніе могао ни мало помоћи, а чимъ е прва жена изишла на светъ, онда е ѓаво играо и скакао одъ радости, ербѣ е одма видіо, да ће с њоме човека на своју страну превући. Онъ е за све знао, шта е Богъ науміо да чини с човекомъ; онъ е знао, шта е Богъ човеку за оно дрво у башты казао, за то се претвори у змію и приступивши жены рекне: „Ели истина да е Богъ казао да не едете са свакога дрвета у башты?“ А жена одговори: „Мы едемо са свію дрвета у башты; само с дрвета у средъ баште казао е Богъ да не едемо, и да не дирамо у њѣга да не умremo. Тада рече ѓаво жены: „Нећете вы умрети! — него Богъ зна да бы вамъ се очи одма отвориле, како бы сте окусили с онога дрвета, и да бы сте постали као и онъ, и да бы сте сазнали шта е добро шта е зло.“ Жена погледі на дрво, и видеѣи какавъ е лепъ родъ на њѣму, и представляюѣи себи у уму, како бы врло добро было свашта као и Богъ знати, особито за све мужевлѣве трагове, у полу е готова была, узабрати и окусити с онога дрвета. Кадъ е ѓаво видіо, да се жена веѣь склонила, узабрати и окусити с онога дрвета настави далѣ: „Ты

морашъ прва узабрати и окусити с онога дрвета, па онда дати мужу, да и онъ окуси; тако ћешъ одма надъ твоимъ мужемъ господарити, и воля твоя быће и воля нѣгова, а истину овы мои речи потврдићу ти ево садъ с еднимъ знаменѣмъ.“

Онда изнесе ђаво едну папучу, преда е жены у руке, и стане далъ говорити: „Ова папуча быће знаменѣ твоя господарства надъ твоимъ мужемъ, и како се человекъ садъ за тобомъ поведе, тако ће се за женомъ докле трае света поводити. Не ће дуго времена проћи, па ће люди женске у руку любити, нѣи „милостивомъ“ звати, и нѣине лепезе, мараме, шалове, пудле и т. д. узъ нѣи носити.“

Дакле іошъ одъ првогъ човека води свой почетакъ папуча, коя значи: „страовито господарство женино надъ мужемъ своимъ.“

Жены е папуча была милія одъ очію, за то одма узбере и окуси с онога дрвета, па да мужу, те и онъ окуси. Да е првый человекъ са женомъ дуже времена живіо, и да е нѣну наравъ болъ сазнао быо, може быти да га она небы могла тако лако преварити, али треба знати. да су онда были први даны нѣинога супружества, кадъ мужъ жены обычно свашта попушта, и по нѣной вољи чини, па за то и данасъ ти првы даны многимъ мужевыма доцнѣ кисели буду. Чимъ су они узабрали и окусили с онога дрвета, у онай часъ имъ се очи отворе, те опазе обое да су голи. И данасъ многимъ му-

жевыма отворе се очи текъ онда, кадъ као претъ голи остану.

То е было предъ вече кадъ е веѣъ было заладило. И они зачюю Господа Бога гди иде по башты. И Адамъ се сакріе изпредъ очію божіи међу дрва у башты. И данасъ се многи мужевы изпредъ очію трговачкій, шнайдерскій, шустерскій, ювелирскій, машамодскій и т. д. же- не ради крію.

А Господъ Богъ викне Адама говореѣи: О Адаме! гди си? онъ се одзове и рече: „я те чу гди идешъ, па се поплаши, еръ самъ го, и за то се сакры.“ А Богъ му рече: „ко ти каза да си го? Да ниси ео е онога дрвета што самъ ти забраніо да не едешъ с нѣга? Онда Адамъ рече: „жена што си е саставіо самномъ даде ми е дрвета, те окуси.“ Онда рече Богъ жены: „зашто си то учинила?“ А жена одговори: „Змія ме превары те окуси.“ Онда рече Господъ Богъ зміи: „кадъ си тако учинила, да си проклета осимъ све животинѣ! На трбуу да се вучешъ и землю да едешъ до века! и іошъ ѣу метнути мрзость између тебе и жене, и између твога семена и нѣзина семена. Оно ѣе ти на главу стати, а ты ѣешъ га у пету уедати.“ — Жены пакъ рече: „Теби ѣу многе муке задати, с мукама ѣешъ децу раѣати, и воля ѣе твоя стаяти подъ власти мужа твога, и онъ ѣе ти быти господаръ.“ Па онда рече Адаму: „А ты што си послушао жену, и окусіо е дрвета е кога самъ

ти забраніо да не едешъ: с тебе да е проклета земля! с мукомъ ћешъ се одъ нѣ рани до века. Трнѣ и коровъ ће ти рађати. Са зно-
мъ лица твога ешћешъ лебацъ свой, докле о-
петъ не будешъ земля, одъ кое си постао. Ёрѣ
си земля, и земля ћешъ быти.“ Тако човекъ бы
изагнанъ изъ рая, и херувимъ с пламенимъ ма-
чемъ стаде чувати путъ к' дрвету одъ живота.

Незнамо, што су први люди чинили, кадъ
ій е Богъ тако проклео, и изъ рая изагнао. Не
знамо, есу л' се свађали, и едно на друго кри-
вицу бацали, човекъ на жену, што га е прева-
рила, а она опетъ на нѣга, што се дао одъ
женске главе преварити; али по свой прилицы
морало е све на миру проћи, ербо прва жена
ніе была зла, па ніе на свашто одговарала, и
тако се мужъ съ места умиріо. Ово нека буде
за примеръ свима женама. Првый човекъ брзо
е прегорео рай и безсмртность, за то само, што
му ніе жена одговарала. И данасъ многій зала
не бы међу мужемъ и женомъ бывало, само да
жена на свашто мужу не одговара.

Истина лепо е было првомъ човеку у раю,
ербо е было у добру, и ніе ништа радіо, ал' е
то опетъ сасвимъ никакавъ животъ у добру бы-
ти, а притомъ нашта не радити. То видимо и
данасъ кодъ многій людій, кои су у добру ро-
ђени, а притомъ неће никаква посла да имаю:
они за никакву нужду, за никакво зло, ал' и за
право добро, праву срећу, незнаду. Они сасвимъ

незнаду за ону сладость, кою човекъ после претрпѣне какве неволѣ, кадѣ се добро кога докопа, осеѣа и ужива. Они живе на свету само да е выше людій на брою, и да крчме, каване, театери, илице и т. д. сасвимъ праздне не буду. па зато наипосле са овога света понайвише несрећно одлазе, и у спомену само кодѣ крчмара, кавеѣя, колачара, шнайдера, маргера и т. д. и то само до никле остаю, а нико иѣ другіи збогѣ каквогѣ годѣ учинѣкогѣ доброгѣ дела не спомиѣ. Тако дакле и првѣй човекѣ быо бы и данасѣ у раю, да нѣ жене имао, илѣ да га нѣ она преварила, али безѣ нѣ не бы сазнао разлику између добра и зла. Безѣ жене бы быо човекѣ и данасѣ у раю, и то у стану природномѣ, алѣ бы быо простѣ, сасвимъ простѣ, као и марва, с коіомѣ е живіо; да е у раю остао, ео бы само воѣе, и піо саму воду, небы дакле знао за сладость и милину руйнога винца, небы знао за толика и тако различита добра и кусна ела, коя грѣоце и стомакѣ пріятно забавляю. Безѣ жене небы было данасѣ барута, топова, пушака, войске, новаца, турскоруска рата и т. д. Безѣ жене небы было данасѣ ватрене лаѣе ни ватрени кола. Безѣ жене небы было данасѣ крчмы, кавана, театера, илица и т. д. Безѣ жене небы было данасѣ учены друштва, књига, новина, школа и т. д. Безѣ жене небы имали Срби тако много писателя, и тако мало књига, тако много стихотвораца, и тако мало песама; безѣ

жене небы имали Срби свою библиотеку и свою народню касу у Карловцыма, не бы имали свою Матицу и свое манастире с толикимъ на користь народню употребляванымъ доодцыма, не бы были у надежды, да ће имати свой народный музеумъ и свой университетъ у Карловцыма и т. д. Безъ жене не бы было данасъ у Београду театера, ни ученога друштва, ни музеума, ни университета, ни препарандіе и т. д. Жена да е онако са своимъ мужемъ у раю остала, была бы истина у станю природномъ, ал' бы живила просто, сасвимъ просто, као и марва, съ коіомъ е живила; да е у раю остала, не бы знала за балоуе, за концерте, за театере, за илице и т. д. Не бы знала за белило и руменило; да е у раю остала, не бы знала за моду, за променаде, за курмахере, и не бы е као садъ мушки у руку любили, и ню „м и л о с т и в о м ъ“ звали; да е у раю остала, не бы научила човска да ради, да се свакояко довія и мучи, докъ што не скунатори.

Премда е дакле човекъ жене ради изгубіо рай и безсмертность, ал' е за то опетъ преко нѣ сазнао свако добро и свако зло. Првомъ е човку у раю, и то у найвећемъ добру, было безъ жене дуго време, ништа му се око нѣга ніе мило; а да е то сушта истина, видимо то исто и данасъ кодъ многій давнашнихъ младоженя: дуго имъ е време, ништа имъ се не мило, пребіяю се одъ немила до недрага, пожгаде се, нит' ко-

га воле, нит' ій ко воли, докъ наипосле у црну землю неоплакани и неожалѣни не оду; — а чимъ е првый човекъ добио жену, одма му се нѣгово станъ променило, и премда е нѣ ради изгубіо рай и безсмертность, быо одъ Бога проклетъ, морао се на земљи патити и мучити, и у зноу свога лица ести лебацъ свой, ал' за то опетъ нема у Библии нигди ни спомена, да му е кадгодъ жао было, што е изгубіо рай и безсмертность, ербо е нашао рай другій: у жены, у дѣцы, и у радости: у зноу лица свога ести лебацъ свой.

Домаћи лекови.

Средство противъ жулѣва.

Буди утвора, и пусти да ти богати и велики люди на ноге стаю, тако ћешъ се брзо жулѣва опростити.

Противъ водене болести.

Навикни се іошъ одъ ране младости на то, да као Діогенъ воду са шакомъ піешъ, а вино изъ бокала и канте; тако ће нестати водене болести.

Противъ опаданя кике.

Потражи одну злу жену, то е баръ лако, па се свади с њомъ, то е јошъ лакше, и пусти е, да те за кике счепа, и поштено издрмуса, па ћешъ видети, растиће ти коса бољ него у дeтeтa.

Противъ запаленія мозга.

Читай двапутъ преко недељъ београдске новине, тако ћешъ крозъ кратко време не само запаленіе него и мозакъ изгубити.

Кадъ е мука на стомаку.

Празанъ стомакъ увекъ е зло велико. Люди кои збогъ нужде и недоскудице одъ овогъ зла често пате, нека само земунске Цынцаре обилазе и леба одъ њи ишту; докъ се ови склоне дати имъ леба, испашће имъ одъ глади стомакъ на полъ, па ће се тако одъ муке на стомаку за свагда опростити.

Противъ стеница.

Да те стенице у кревету не кољу, метни едно стакло терпентина у креветъ чело главе и три струка рена трипутъ бунарскомъ водомъ на младый петакъ изаправа чело ногу; па онда лези и спавай на земљи, за цело те неће у кревету клати.
